

DIRVA

SECOND CLASS USPS 157-530
THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER
19807 CHEROKEE AVENUE • CLEVELAND, OHIO 44119
VOL. LXXIX FEBRUARY - VASARIO 10, 1994 Nr. 6
TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

VASARIO ŠEŠIOLIKTOSIOS ŠVIESA TADA IR DABAR

Kaip kam bebūtų brangios per tuos paskutinius trejus metus išgyventos laisvėjimo dienos – Vasario Šešioliktoji visiems tebešviečia stipriausia šviesa. Tada, po šimtmetį užsitęsios tamsos, tarsi į patį dangų atsišaukė prisikėlimo balsas. Tas balsas palietė vienkiemius, kaimus, miestelius ir miestus, visą mūsų žemę. Palietė kiekvieną, kuris tik nebuvo užmiršęs, kad jis lietuvis esąs, kad reikia ne tik keltis, bet ir skubėti.

Tik atsiminkim – kiek tada buvo bėdų. Į Lietuvą iš šiaurės plūdo komunistinės grupuotės, lenkai veržėsi klasingai rodydami brolystės jausmus, bermontininkai norėjo Lietuvą suskaldyti rėžiais ir tuose rėžiuose įsitvirtinti.

O vistiek, kad labai ir labai stokoja ginklų, kad ir tuščiam iždui esant, tarsi stebuklo vedami, išėjom į laisvės kelią. Ir koks džiaugsmas ir rūpestis, visa tai atsiminus, mus apima dabar, kad žvelgiam į praeitį. Tada iš nieko kėlėmės, o dabar – daug ką turėdami nesugebam kaip reikiant susitvarkyti.

Mums visiems, būtina, dar kartą kaip reikiant susiimti, ir aiškiai įžiūrėti viso krašto bėdas. Reikia matyti ne šiandieninį poną vaidinantį vadovą, bet Vasario Šešioliktosios pašauktą tariamą praščiokėlį, nešantį iš tvarto stogo ištrauktą aprudijusį šautuvą, ir už trumpo pavadžio vedantį savo išaugintą arklį. Jis tada ėjo ne į vaišes, ar į kokią pasirodymą, bet į karo lauko ruožą Lietuvai laisvę iškovoti.

Ne visi iš jų grįžo namo. Ne visi galėjo džiaugtis iškovota laisve. Bet visus juos vėl prisimename, jiems dėkojame už tą atiduotą brangiausią jų kraujo auką. Jie tada laimėjo daug – savo vaikams ir anūkams laisvę, o visai Lietuvai naują, plėtėjantį akiratį į savarankišką darbą savoje žemėje.

Minėdami Vasario Šešioliktąją negalime prisiminti, kada žmonės išgirdę šauksmą iš Vilniaus, kad reikia gelbėti parlamentą ir vyriausybę, būriai narsių moterų ir vyrų tai atliko karžygišku užsidegimu.

Negalima neminėti ir nuostabaus įvykio, kada trijų valstybių žmonės, rankomis susikabinę, dainuodami ir giedodami šaukė laisvės Lietuvai, Latvijai ir Estijai.

Tegul Vasario Šešioliktosios šviesa, vėl prasimuša pro visas dabartines šviesas ir mus visus suriša nugalėti mažas ir dideles bėdas ir ilgiems, ilgiems metams tautai užtikrinti pilną laisvę.

Skulptoriaus Vytauto Kašubos kūrinys, konkurse laimėjęs pirmąją premiją statyti paminklą Vilniaus įkūrėjui Gediminui.
Algio Norvilos nuotr.

IŠ SUSITIKIMO SU AMBASADORIUM ALFONSU EIDINTU

Antanas Dundzila

Laisvės paminklo statula Karo muziejaus sodelyje Kaune.

Clevelando dienraščio THE PLAIN DEALER sausio 30 d. laidoje tilpo Tomo Brazaičio, to laikraščio Washingtono biuro direktoriaus, straipsnis apie Lietuvą. Autorius straipsnį paskelbė pasimatęs su Lietuvos Ambasadorium. Šiais laikais Lietuvos vardas retai patenka į amerikiečių spaudą, tad straipsnis buvo lyg vėjo pūstelėjimas į Lietuvos būres. Tiesa, straipsnio nuotaika buvo liūdnoka, nes, ne paslaptis, Lietuvą spaudžia vargai, supa pavojai. T. Brazaičio išvada buvo tokia: "Sunku yra iškovoti laisvę (suprask: nepriklausomybę), bet dar sunkiau yra ją išlaikyti". Tas straipsnis buvo akstinu DIRVOS bendradarbio pokalbiui su Lietuvos Ambasadorium Alfonsu Eidintu. Nežiūrint

tikros darbymetės savo pareigose, vasario 2 d. ambasadorius sutiko pasidalinti mintimis su DIRVA.

T. Brazaičio straipsnį amerikiečių spaudoje Ponas Eidintas laikto teigiamu reiškiniu Lietuvai. Yra svarbu kelti ir laikyti Lietuvos vardą spaudoje bent dėl dviejų priežasčių: stengiantis akcentuoti Lietuvos suverenumą ir keliant užsienio ekonominės pagalbos Lietuvai reikalą. Yra svarbu, kaip kad T. Brazaitis rašė, kad Lietuva nebūtų laikoma eiline buvusios Sovietų Sąjungos dalimi. Mes jau savarankiškai egzistavome prieš karą, buvome Tautų Sąjungos nariu. Pavojinga, kad kai kurių valstybių valdomuose sluoksniuose nėra daromas skirtumas tarp Lie-

tuvos ir pvz., Kazachstano. Pavojingi ir Žirinovskio grąšiniai rytuose. Kraštą nuolat kankinantis, kaimynų sankcijonuojamas energijos trūkumas gali sugriauti net kovo 11 d. nepriklausomybės pamatus.

Teigiamas Lietuvai buvo Europos partnerystės programos pasirašymas, kuris tačiau krašto saugumo negarantuoja. Bet tai jau buvo žingsnis į gerąją pusę. Baltijos valstybių bei buvusių sovietų satelitinių valstybių ruože šiuo metu įžiūrima geopolitinė tuštuma, tad bet kokie tarptautiniai ryšiai su vakarais yra pageidautini. Ypač pageidautini dabar, kai už geležinės uždangos buvusiuose kraštuose aiškiai sukama į neseniai panaikintą politinę doktriną. Ypač yra pageidautinos investicijos iš vakarų, nes, pvz., šiuo metu Amerika su investicijomis Lietuvoje toli gražu nepirmauja.

Lietuvoje reikia investicijų pradiniam kapitalui.

(Nukelta į 12 psl.)

Girdėta iš Vilniaus

• ALGIRDAS BRAZAUSKAS: LIETUVA ŽENGĖ SVARBŲ ŽINGSNĮ KELIJE Į SAUGUMĄ IR STABILUMĄ.

Prezidentas Algirdas Brazauskas pirmadienį spaudos konferencijoje pareiškė įsitikinimą, kad Briuselyje pasirašyti dokumentai, kuriais Lietuva patvirtino savo dalyvavimą programoje "Bendradarbiavimas taikos labui", padidins Lietuvos saugumą, padės ilgainiui priartėti prie NATO gynybinių sistemų. Įgyvendinant programą įvyks teigiamų poslinkių ir pačioje Lietuvos kariuomenėje: ji privalės būti labai profesionali, o jos ginkluotė pritaikyta prie NATO standartų, sakė Prezidentas.

Dalyvavimas programoje "Bendradarbiavimas taikos labui", pasakė Algirdas Brazauskas, atsisie nepigiai. Šiandien iš esmės neįmanoma suskaičiuoti, kiek tai kainuos. Tačiau A. Brazauskas užtikrina, jog dėl to nebus mažinamos lėšos kultūros, švietimo, sveikatos apsaugos, mokslo bei kitoms sritims.

Sutarties dokumentuose užfiksuoti tokie svarbūs momentai, kaip padėti išplėtoti pajėgas, kad jos sugebėtų geriau veikti kartu su Šiaurės Atlanto alianso nariu ginkluotomis pajėgomis.

Algirdas Brazauskas pranešė, kad Lietuvai pasiūlyta atsiųsti nuolatinį atstovą į NATO būstinę.

• **NATO JAU PRADEDA KONSULTACIJAS.** Trečiądienį Lietuvoje viešėjo NATO delegacija, kurioje buvo Danijos atstovas NATO taryboje Ole Bierring, Vokietijos atstovas NATO taryboje Hermann von Richthofenn, generolas Klaus Steinkopff ir kiti NATO parteigūnai. Ši delegacija yra pirmoji delegatų komanda, vizituojanti šalis, jau pasirašiusias "Bendradarbiavimo taikos labui" (BTL) sutartį. Ole Beringas priminė žurnalistams, kad ši programa numato, jog kiekviena jos dalyvė pati nusprendžia, kokio bendradarbiavimo ji nori, ir pati sukuria bendradarbiavimo programą. Artimiausiu metu Lietuva turės parengti pristatantįjį dokumentą, nurodantį Lietuvos tikslus dalyvaujant BTL programoje. Jį parengti padės į Lietuvą atvyksiantys NATO ekspertai.

NATO atstovai pasakė, kad Lietuvai piniginis indėlis į BTL programą kol kas nebuvo aptartas. Visos BTL dalyvės turės kažkiek sumokėti, tačiau BTL tikslas yra sumažinti visų jos dalyvių išlaidas gynybai. Įsijungiant į šią programą, Lietuvai nereikės mokėti jokio stojamojo mokesčio.

Nebuvo aptarti ir NATO šalių ginkluotės perdavimo Lietuvai klausimai.

Ole Beringas pasakė, kad vizito metu nebuvo svarstyta Rusijos grėsmės Lietuvai problema. Jis kategoriškai paneigė nuomonę, kad pastarojo Prezidentų Billo Clintono ir Boriso Jelcino susitikimo Maskvoje metu galbūt buvo pasiskirstyta įtakos sferomis. "Įtakos sferos yra politikos praeitis, ir BTL tikslas yra jas galutinai sunaikinti". Rusijai pasiūlyta dalyvauti RTI programoje tokiomis pat sąlygomis, kaip ir kitiems kraštams.

• ALGIRDAS BRAZAUSKAS PRIĖMĖ LENKIJOS PREZIDENTO ATSTOVĄ IR LENKIJOS DIPLOMATUS.

Vasario 2 dieną Respublikos Prezidentas Algirdas Brazauskas priėmė Lenkijos Prezidento Lecho Valensos kanceliarijos valstybės sekretorių Andrzeją Zakševskį (Andrzej Zakrzewski), Lenkijos užsienio reikalų ministro pavaduotoją Iwa Byševskį (Iwo Byszewski) ir užsienio reikalų ministerijos Europos departamento direktoriaus pavaduotoją Stefaną Melerį (Stefan Meller).

Pokalbyje dalyvavo Lietuvos užsienio reikalų ministras Povilas Gylys, ministro pavaduotojas Vladislovas Domarkas, taip pat Lenkijos ambasadorius Lietuvoje Janas Vidackis.

Prezidento vyresnysis patarėjas užsienio politikos klausimais Petras Vaitiekūnas ELTOS korespondentui pasakė, kad valandą trukusiame pokalbyje aptarti Lietuvos ir Lenkijos santykiai. Pokalbio dalyviai, pasak Prezidento vyresniojo patarėjo, su pasitenkinimu konstatavo, jog šalių pozicijos svarstytais klausimais artėja.

Andrzejus Zakševskis žurnalistams atsisakė komentuoti pokalbio turinį, pažymėjęs, jog patenkintas jo rezultatais.

Iš neoficialių šaltinių sužinota, jog pagrindinė pokalbio tema buvo Lietuvos ir Lenkijos tarpvalstybinės sutarties projektas.

• **LIETUVOS DEMOKRATŲ PARTIJAI – PENKERI METAI.** Vasario 5 dieną sukanka penkeri metai, kai oficialiai buvo atkurta Lietuvos demokratų partija, pirmoji 1989 m. pradėjusi daugiapartinės sistemos kūrimą valstybėje.

Negalutiniais duomenimis, demokratų partija vienija apie 1200 narių. Lietuvos demokratų partijai vadovauja Seimo narys Saulius Pačeliūnas. Seime ši partija turi 4 mandatus.

• **PASKIRTAS NAUJAS VALSTYBINĖS SIENOS APSAUGOS TARNYBOS VIRŠININKAS.** Antradienį Krašto apsaugos ministerijoje ir Valstybinės sienos apsaugos tarnybos štabe pristatytas naujai paskirtas šios tarnybos viršininkas pulkininkas Stanislovas Stančikas. Pristatyme dalyvavo Krašto apsaugos ministras Linas Linkevičius, Prezidentūros atstovai, KAM darbuotojai.

Stanislovas Stančikas šiose pareigose buvo nuo 1990

Nelengva suvokti, kur eina Rusija

Senais laikais, kai Sovietų Sąjungą valdė komunistų partija, užsienio "sovietologai" mėgdavo spėlioti, kas dedasi partijos viduje. Vienas būdas buvo stebėti, kaip sustoja ant Lenino mauzoliejaus Raudonosios Aikštės paraduose partijos didžiūnai, politinio biuro nariai. Pačiame viduryje paprastai stovėdavo "tėvas, mokytojas" Stalinas. Šalia jo: Kalininas, maršalas Vorosilovas, toliau – Suslovas, Berja ir kiti. Stalinui iškeliavus, centrinę vietą tribūnoje užimdavo kiti "generaliniai sekretoriai", nors po Brežnevo "stagnacijos" laikotarpiu ne visi pastovėdavo ant savo kojų. Užsieniečiai Kremliaus reikalų "specialistai" tuose paraduose per žiūronėlius matydavo stovinčiųjų eilę, registruodavo, kas stovi arčiau sekretoriaus, o kas – toliau. Jei kuris politbiuro narys Gegužės 1-sios ar Didžiojo spalio pa-

ujų iki 1992-ųjų metų vidurio, tačiau dėl nesutarimų su tuometine vadovybe pasitraukė ir dirbo vidaus reikalų ministerijos sistemoje.

Stanislovas Stančikas gimė 1946 metais, mokėsi keliuose buvusios Sovietų Sąjungos karo mokyklose, Vilniaus Pedagoginiame institute, tarnavo daugiausiai Vilniuje. Jo nuomone, pasienyje turėtų tarnauti tik samdyti kariai, nes naudoti šauktinius karius pasienyje yra per didelė prabanga. Stanislovas Stančikas paminėjo, kad skaudžiausios problemos yra nestatutiniai santykiai kariuomenėje, padėtis Lietuvos ir Lenkijos pasienyje.

• VILNIETIS SU PERSODINTA ŠIRDIMI JAU NAMIE.

Vitalijus Kudimovas, kuriam praėjusių metų gruodžio 28 dieną Vilniaus universitetinėje Santariškių ligoninėje buvo atlikta širdies persodinimo operacija, jau išvyko į namus. Gydytojai jam patarė pirmaisiais mėnesiais per daug nebėgioti, sunkiai nekilnoti, tačiau daug ką jis jau gali daryti, kaip ir bet kuris sveikas žmogus. Pavyzdžiui, jis gali eiti į parduotuvę pirkti produktų, padėti žmonai namų ruošos darbuose, gali daryti mankštą, eiti pasivaikščioti. Dėl maisto – beveik jokių apribojimų.

Tačiau organų transplantacija vienu požiūriu iš esmės skiriasi nuo visų kitų chirurginių operacijų. Žmogui su persodinta širdimi (pavyzdžiui, kaip ir su persodintu inkstu) būtina sisteminga gydytojų priežiūra. Laikas nuo laiko – kas porą savaičių, kartą per mėnesį, o vėliau ir dar rečiau – reikia patikrinti, ar organizmas nesikėsina atmeto naujo, bet sveikimo jam organo.

Vitalijų Kudimovą prižiūrės ir operaciją atlikusi specialistų grupė, vadovaujama Vilniaus universiteto kardiokirurginės klinikos vadovo, profesoriaus Vytauto Sirvydžio.

Pirmąją širdies persodinimo operaciją Lietuvoje Vilniaus kardiokirurgai, vadovaujami profesoriaus Algimanto Marcinkevičiaus, atliko 1987 m. rugsėjo 2 dieną.

• **LIETUVOJE PASKIRTA PIRMOJI ŠIAIS METAIS MIRTIES BAUSMĖ.** Aukščiausiasis Teismas nubaudė mirties bausme 23 metų Antaną Varnelį. Teisme įrodyta, jog užpernai per penkis mėnesius jis nužudė šešis žmones, daugiausiai senyvo amžiaus. Be to, Antanas Varnelis išžagino nepilnametę mergaitę, apvogė daug vienkiemiuose gyvenančių žmonių.

Po Nepriklausomybės paskelbimo 1990 metais tai jau aštuntas teisiamasis, kuriam paskirta mirties bausmė. Antanas Varnelis dar gali paduoti malonės prašymą Respublikos Prezidentui.

• IŠSLAPTINTA DAUG SOVIETMEČIO DOKUMENTŲ.

Lietuvos vyriausybė nutarė išslaptinti sovietų okupacijos laikotarpio prokuratūros, teismų, visų komunistų partijos komitetų, įmonių, įstaigų ir organizacijų dokumentus.

Nuo šiol vieši yra dokumentai, datuoti 1940-1941 ir 1944-1990 metais.

Vyriausybės nutarime yra ir išimčių. Slapti liks tie dokumentai, kurie nurodyti Lietuvos Respublikos valstybinę paslaptį sudarančių žinių sąraše, pavyzdžiui, kai kurie ryšių, geodezijos dokumentai. Taip pat nebus išslaptinami buvusių KGB agentų ir agentūrinio darbo bylos.

Iš visur apie viską

Rašo Algirdas Pužauskas

raduose atsistodavo toliau nuo centro, užsienio spauda tuoj komentuodavo, jog Kremliaus vadovybėje vyksta pasikeitimai, nes tas ir tas vadeiva prarado įtaką, jo galia sumažėjo. Spaudoje pasipildavo spėliojimai: kodėl, kas įvyko, ko galima laukti Maskvos užsienio politikoje?..

Kas ten darosi?

Dabar "kremlinologams" dar sunkiau, nes ir pačiame Kremliuje dirbantiems neaišku, kas ten darosi ir ko galima tikėtis. Dažnai Rusijos vadai vieną sako, o kitą daro. Tas pats ministeris vieną mėnesį pasako vieną mintį, o kitą – ką nors visai priešingo. Štai dažnai televizijoje matomas rusų užsienio reikalų ministeris Andrejus Kozyrevas pernai lapkričio mėnesį kalbėjo: "Brežnevo doktrina apie pa-

saulinės istorijos raidą yra žlugusi. (Kaip žinoma, ta doktrina kalbėjo, kad pasaulis neišvengiamai vieną dieną taps visas komunistinis). Tos dienos yra praėjusios, sakė Kozyrevas. Dabar Rusijos ir jos Rytų Europos kaimynų uždavinys yra tas pats. – Išsikovoti vertingą vietą tarp aukštai išsivysčiusių demokratinų pasaulio valstybių. Sausio 18 d. tas pats ministeris Kozyrevas pareiškė: "Visiškas Rusijos kariuomenės atitraukimas iš buvusių sovietinių respublikų yra ekstremistinė idėja. Būtų pavojinga palikti ten tuštumą, nes tą tuštumą gali užpildyti nedraugiškos jėgos". Toks pareiškimas įdomus, nes jis padarytas po JAV prezidento vizito Maskvoje, kur Rusijos prezidentas Jelcinas nuramino Clintoną, jog "nėra ko bijoti kokių nors rusų neoimperialistinių troškimų."

Jelcinas prisitaiko

Kai kurie Europos komentatoriai tvirtina, kad nėra ko labai pasitikėti ir Jelcinu, nes jis pats dažnai keičiasi. Savo kalboje seimo

(Nukelta į 7 psl.)

A t n a u j i n d a m i prenumeratą ir kitomis progomis Dirvai aukojo:

Žičkus P., Dorchester	5.00
Ribokienė E., Brockton	5.00
Saulėnas J., Providence	50.00
Misiūnas V., Elizabeth	20.00
Siliūnas G., Flushing	20.00
Osas D., Maspeth	10.00
Paprockas B., Glendale	30.00
Tamošaitis L., Woodhaven ..	5.00
Jurgelevičius S., Dudley	10.00
Vembrė B., Brockport	10.00
Vitkus V., Rochester	20.00
Ardys J., Fairview	45.00
Didelis P., Philadelphia	5.00
Laskauskas K., Baltimore ..	10.00
Leveckis S., Ormond B.	20.00
Duncia J., Wilmington	10.00
Diškėnas A., St. Pete.	20.00
Obelinis Z., Russel	30.00
Satka C., Kirtland	100.00
Ignatavičius S., Cleveland ..	10.00
Juodišius J., Cleveland	5.00
Mikoliūnas A., Cleveland ..	10.00
Ralys K., Cleveland	20.00
Lazdinis St., Euclid	10.00
Rimba A., Sterling Hght	1.00
Statkus Rev. E., Grand R. ...	20.00
Žvirblis J., Grand Rapids ...	30.00
Grauzinis V., Elgin	20.00
Grigaitis J., Chicago	20.00
Likanderis E., Chicago	20.00
Šumskis J., Chicago	10.00
Žolynas V., Chicago	25.00
Rimas K., Chicago	10.00
Virpsa J., Chicago..	10.00
Šiaučius J., Cicero	20.00
Vaitkus M., Belleville	50.00
Balceris E., Tucson	20.00
Kučingis J., Los Angeles.....	70.00
Sirutis V., Los Angeles	10.00
Krosniūnas S., Sherwood ..	20.00
Janušauskas Vl., Canada	5.00
Zubrys A., Chicago	10.00
Gimys P., England	20.00
Varkala P., England	20.00
Lietuvių Tautiniai Namai	
Chicago IL	2,000.00

Visiems aukotojams

nuoširdžiai dėkojame

TAUTINĖS MINTIES LIETUVIŲ LAIKRAŠTIS

DIRVA TEL. (216) 531-8150
FAX. 216 531-8428

P.O. BOX 19191 CLEVELAND, OHIO 44119 - 0191
19807 CHEROKEE AVENUE • CLEVELAND, OHIO • 44119

THE LITHUANIAN NATIONAL NEWSPAPER

EDITOR: BALYS GAIDŽIŪNAS
DIRVA (USPS 157580)

Postmaster: Send address changes to DIRVA
19807 Cherokee Ave. Cleveland, OH. 44119-1091

Second-class postage paid at Cleveland, Ohio and additional mailing offices.
• Published Weekly by American Lithuanian Press & Radio Assn. VILTIS, INC. •
Subscription per year \$30.00 • Single copy 65 cents. Air mail overseas \$100.00 yr.
Prenumerata metams \$30.00, pusei metų \$17.00 • Oro paštu į užsienį
metams \$100.00 pusei metų \$55.00 • Atskiro numerio kaina 65 centų • Straipsniai
pasirašyti pavarde, inicialais ar slapyvardžiu nebūtinai išreiškia redakcijos
nuomonę. • Nespausdinti straipsniai grąžinami tik autoriams prašant – Už skelbimų
turinį ir kalbą redakcija neatsako.

ŽODŽIAI, KURIE NESUJUNGIA

Juozas Žygas

Praėjusieji buvo įvairių konferencijų ir nutarimų metai. Vyko Detroito, Birštono ir Los Angeles konferencijos, vis su gražiais šūkiais: "Jie ir mes, ar tikrai mes?" Bet pasirodo, kad "Meilė per prievartą" gerų rezultatų neduoda. Kol išeivija, nors ir per geležinę uždangą, asmeniškų kontaktus palaikė – tai viskas buvo tvarkoje. Bet, kuomet organizuotai, kaip skerdžiai avis pradėjo varyti – tai nieko iš to neišėjo. Manychiau, svarbiausia dėl to, kad varovai patys nežinojo, kur jie varo. Vis išeivija yra raginama ir raginama, atrodytų, kad mes įvairiom tvorom esame atsivėrę. Tie, kurie priekyje ir bando vesti, patys nežino, kur jie eina. Ne tai svarbu, bet svarbu, kad jie priekyje ir veda!

Beeidami dažnai kakta į sieną atsimuša, bet ir tai jų entuziazmo visai nesumažina. Tuos visus barjerus ir tvoras, kurios pakelyje susstatytos, sunku būtų ir išvardyti ar suskaičiuoti. Kadangi nevisos užtvartos iš karto buvo sustatytos, tai pamažu prie jų pripratome. Kad visai neužmirštumėme, reikia retkarčiais tai prisiminti. Pirmiausiai, tai pilietybė, kuri buvo suteikta visiems atėjūnams–kolonistams, bet mums ir Sibiro tremtiniams sulaikyta. Antra, teisė į turto atgavimą beveik neegzistuojanti. Trečia, tai būtų vizos – kurių atvykstantiems iš buvusių sovietinių respublikų nereikia, o mums reikia. Prie to viso dar reikėtų paminėti viešbučių kainas – kurios mums yra lyg Paryžiaus, o buvusiems okupantams yra dešimterio-pai žemesnės. Iš to išeitų, kad esame visai nepageidaujami.

Žinoma, niekas per prievartą į ją nevaro. O norintiems apsilankyti visa tai reikia numatyti ir priimti.

Visai kitas reikalas – tai pašto "patarnavimai". Apie kuriuos jau nebegalima, kaip apie patarnavimus kalbėti. Nusiskundimai iš visų pusių girdėti, nebegalima manyti, kad tai tik pavieniai atvejai. Prieš šimtmetį ir net šio šimtmečio pradžioje, kuomet dar daug mūsų žmonių buvo beraščiai – tai laišku patys rašyti nesugebėjo. Bet išvažiuodami, pradžadėdavo atsiųsti "gromatėlę". Gavusios tokią "gromatėlę", kurioje balandis snape laišką neša ir aplinkui dar rožių žiedais apvedžiojtas, o pats "laiskas" eilėraščio formoje atspausdintas. Rankose glamonėdamos džiaugdavosi, kaip viskas gražiai sudėliota. Tokių laiškų nė caro cenzūra netikrindavo.

Dabartiniuose laiškuose, ypač siunčiamuose iš Lietuvos (jeigu juos praleidžia) – nebėra taip gražiai surašyta. Beveik visuose rašoma apie skurdą, netvarką ir "buvusiųjų" savivaliavimą. Kurie dabar su Lietuva tampa ryšius turi ir dažnai važinėja, žinoma, kitaip apie tai kalba. Tačiau reikėtų žinoti, kad jų ryšiai ir yra tie "buvusieji". Kadangi tik jie, įvairiom bendrovėm vadovauja ir svorį turi. Buvusieji žiūri, kad jiems valdžia iš rankų neišslystų, tad vėl cenzūrą įvedė. Laiškai ir vėl yra kontroliuojami. Koks gali būti su kraštu bendravimas, kuomet negalima net laisvai susirašinėti. Net dabartinės valdžios pareigūnai, nebando padėties paslėpti. Kuomet Balzeko muziejuje lankėsi ambasadorius dr. A. Eidintas, tai jis buvo dėl laiškų dingimo užklaustas. Jo buvo maždaug toks atsakymas: "Šiuo reikalu gaunu daug nusiskundimų, bandome aiškinti. Mano paties laiškai ateina atplėšti". Tik mūsų liberalai, kurie Petkevičių ir Sa-

PREZIDENTO ĮRANKIS – KONSTITUCIJA

Valentinas Ardžiūnas

Prezidentas, visada suvokiantis opiausius valstybės ir visuomenės gyvenimo dalykus, šiek tiek sensacingai paskelbė savo sprendimą dėl Pareigūnų turto ir pajamų deklaravimo įstatymo. Aukščiausios valdžios veiksmai verti ir dėmesio, ir, savaime aišku, komentaro.

Įstatymas nepasirašytas. Taigi atmetas arba atidėtas–tobulinti ir papildyti, jei galėtume remtis paties Prezidento žodžiais, kad jam labiau patiktų palaukti, kol bus parengtas visuotinio pajamų deklaravimo įstatymas, kitaip sakant, siektume demokratijos pilnatvės. Tačiau šitas gražus pageidavimas yra truputėlį idealistiškas, o šiandien gyvenimas iš tikrųjų reikalauja būti *realistais ir pragmatikais*.

Jeigu realybė yra tokia, kaip nesiliaudami kalbame – vien organizuotas nusikaltamumas, kurio viršūnėje – mafija (nusikaltėlių ir valdžios struktūrų susiplakimas), ir jeigu jai paskelbėme tokį karą, kad įteisiname *prevencinį sulaikymą* ar net nepaprastąją padėtį, nors ir peržengdami geidžiamosios demokratijos ribas, tai vienas iš aštriausių tos operacijos instrumentų ir būtų maždaug toks įstatymas – ne visuotinis, bet nukrypęs tiesiai į auglį. Ne citramonas, o skalpelis.

Šiuo atžvilgiu įstatymo atmetimo argumentas yra nenuoseklus ir lieka už aktualijų visuomenės reikalų ežios. Dar galima pridurti ir kitą, opozicijos jau daug kartų įvairiomis progomis darytą priekaištą: kai įstatymo veikimo sfera pernelyg išplečiama, jis neveikia. Kitaip sakant, išleidžiame įstatymą, kad jo nebūtų...

Ne mažiau įsidėmėtinas ir Konstitucijos 23 straips-

nio priminimas: čia skelbiama nuosavybės neliečiamumas. Leiskite pašarzuoti (taip galima reikalą parodyti trumpiau): nuo kurio momento vagystės atveju nuosavybė liaujasi buvusi nuosavybe, nuo kada ji atsiranda ir nuo kada tampa neliečiama? Kai vagis iš mano kišenės ištraukia daiktą – kieno tai nuosavybė? Mano ar vagies? Aš jos jau neturiu... O kai įsideda į savo kišenę? Jis jau turi.

Nemanau, kad Konstitucija turėtų kaip nors ypatingai apibrėžti nuosavybės sąvoką – iš visos Konstitucijos dvasios ji suprantama tikrai kaip *teisėta nuosavybė*. Pajamų ir turto deklaravimo įstatymas nėra kokios nors teorinės egzercicijos – visi suprantame, kam jo reikia ir kam nereikia. Ir gal visiems aišku, kas kokią nuosavybę gina. O turto, nuosavybės ir jos atsiradimo bei netekimo sąvokas aiškina kiti įstatymai, kaip ir kiekvienoje demokratinėje santvarkoje.

Ne kažin kiek tvirčiau pasiremta 22 straipsniu: *"žmogaus privatus gyvenimas neliečiamas"*. Taip, neliečiamas tol, kol jis yra privatus, bet jei privatumo ribas peržengia – *gali būti liečiamas*. Negirdėjau tokios valstybės, kurios paslapčių išdavimas galėtų pasislėpti po privatumo padangte. Aukščiausiam valstybės asmeniui gal nereikėtų taip laisvai elgtis su Konstitucijos idėjomis, kad nepaskatintų kokių nors demagogų įmantriais būdais nebaudžiamai ja operuoti, siekiant privačios naudos, nors visuomenei padarytų žalą.

Ar deklaruos savo turtą kiekvienas pilietis, ar ne – jau tolimesnės ateities reikalas: kokią tvarką pasirinkime ir sugebėsime realizuoti. Dabar neužtenka jėgų net iš verslininkų mokesčiams surinkti, o iš visų... Bet pareigūnų batalionuose tvarką padaryti privalome. Kaip piliečiai jie, žinoma, lygūs, ir šis įstatymas į piliečio teises nesikėsina, bet pilietis įstatymui kliūva

tiek, kiek pats kėsina į valstybės teises ir visuomenės teisingumą.

Kadangi Prezidentas savo motyvaciją pradėjo apibendrinimu "Mes radom labai daug Konstitucijai prieštaraujančių straipsnių", galima manyti, kad jam pritrūko laiko tą juridinį santykį išanalizuoti. Tačiau Seimo dauguma, priiminėdama šį neįaukų veiklą, tikrai neskubėjo, vilkino kiek galėdama ir nubalsavo "už" visai netikėtai. Net atrodė, kad per naktį sugalvojo, kaip jo atsikratys... Kad *nenoromis* "priėmė" – tikiu. Bet negaliu atsistebėti, koku būdu opozicija kartais priverčia daugumą nusileisti! Matyt, nė Seimo dauguma nėra gerai izoliuota nuo Lietuvoje vykstančių procesų – atsiliepia.

Toje pačioje išpūdingoje spaudos konferencijoje saugumo tarnybos generalinis direktorius Jurgis Jurgelis nuo šios dienos aktualijų rodėsi kiek nutolęs ir papasakojo apie "užlaidojimus" (zachoronenija) Tuskulėnų palivarke. Šis sėkmingos jo vieškos rezultatas taip pat liudyto kitokią tos veiklos kryptį, negu ragina prokuratūra, spauda ar įstatymų leidėjai: sunku būtų įžiūrėti p. Jurgelio kovą su šiandieniniais nusikaltėliais, o savo žinybos įstatymo jis juk laukia neprasto – ir represinių įgaliojimų, ir "Aro" į savo rankas. Taigi galime pagėdinti kovos su mafija trimitininkus: nei Prezidentas, nei saugumo tarnybos viršininkas į vieną dūdą su jais nepučia... Beje, p. Jurgelio atradimai nėra visai nauji ir gal net pasiskolinti iš "genocidininkų". Gal nė nevertėtų jam savo brigadų svetimiams darbams gaišinti?

Sunku minti tuos demokratijos takus. Dar sunkiau nevogti, kai niekas taip jau baisiai nesaugo ir vietoj nešauda. Ir kai vis daugiau ko atsiranda nudžiauti: Gal nors taisyklės tokias susirašykime, kurios lengviau atpratintų, – kad ir įstatymų forma. Pavyzdžiui, pasakyti, iš kur nudribo toks riebus kšnis. Arba kaip nors vogto daikto nepripažinti nuosavybe, kad būtų galima konfiskuoti. Žinoma, tai nehumaniška, kitam baisiau už mirties bausmę. Bet *Konstitucijos nepažeistų*.

"LA" 94.01.12. Nr. 7

PATRIA

2638 W. 71 St., Chicago, IL 60629,
tel. (312) -778-2100

Didelis pasirinkimas dovaninių bei buitinių prekių, pageidaujamų ir Lietuvoje. Dėl specialiai sumažintų kainų klausykitės Šluto radijo valandos **sekmadieniais nuo 7 iki 8 val. ryto, 1450 AM banga.**

KLAIPĖDOS KRAŠTO SUKILIMO 71-SIOMS METINĖMS PAMINĖTI

Gen. Konsulo Čekanausko žodis

Tarp įvairių valstybinių švenčių ir sukakčių Klaipėdos krašto prie Lietuvos prijungimo įvykis mažiausiai sulaukė dėmesio mūsų tarpe, neminint tų organizacijų ar dar asmenų, kurie tiesiogiai buvo suaugę su tuo kraštu ir jo problemomis. O juk, atrodo dar taip neseniai, visi didžiavomės sukilėlių drąsa ir ryžtu prijungti šią lietuvių tautos šakelę prie kamieno – Lietuvos.

Šiandien, lankydamiesi Lietuvoje, mes nepamirštame pasukti Baltijos jūros link, pasigrožėti nuostabiomis Neringos kopomis, Nida, Juodkrante, Klaipėda. Ne vienas gal pasuka ir Rambyno kalno link ar patraukia senojo Nemuno vagą į Kuršių marias. Bet ar daug kas sustoja ir pagalvoja, kad dar taip neseniai ši žemė buvo ne mūsų. Kad pasibaigus pirmajam pasauliniam karui Europoje, Versalio taikos sutartimi, Klaipėdos kraštas dar buvo pavestas administruoti Santarvės valstybėms kol Lietuva bus pripažinta *de jure*.

Tokios vilties ženkle prabėgo keli metai. Lietuvos pripažinimas *de jure*

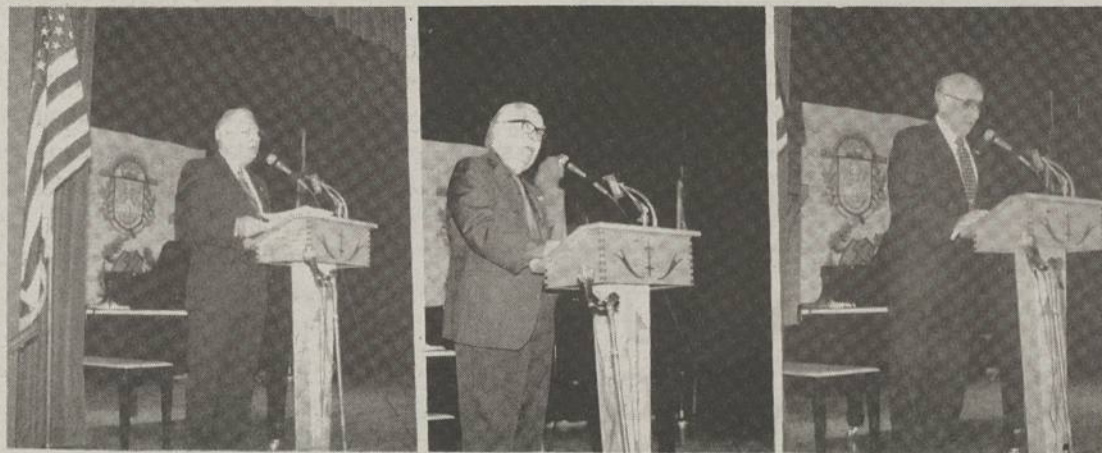
giau kėlė rūpesčių, kad Vilniaus ir Klaipėdos žnyplėmis bandoma užgniaužti Lietuvos nepriklausomybę.

Nuolat sunkėjanti Klaipėdos krašto ekonominė padėtis privertė gyventojus skųstis Ambasadorių Konferencijai kuriai buvo pavaldi tuometinė Klaipėdos direktorija. Nepasitenkinimui vis didėjant, jaunesnieji krašto žmonės, kurių priekyje stėjo ir žilos galvos – žinomi veikėjai, ėmėsi ginčyti nusikratyti svetimųjų primesta direktorija, kuri, gyventojų nuomone, krašto politinę padėtį išnaudojo savo asmeniškiesiems reikalingams. Susikūręs krašto gelbėjimo komitetas vyriausiu uždaviniu pasistatė perimti valdžią į savo rankas. Tokiose tad aplinkybėse brendo laikas imtis drastiškų priemonių – jėga keisti valdžią.

Ir štai 1923 m. sausio 16 dienos seimo posėdyje, Lietuvos ministeris pirmininkas ir užsienio reikalų ministeris Ernestas Galvanauskas praneša, kad sukilusi Klaipėdos krašto jaunuomenė, sukilę jos gyventojai, turi užimę ne tik visą kraštą, bet ir patį Klaipėdos miestą. Suprantama, tokia džiugi

seimas, ir vienbalsiu nutarimu pareiškia norą prisijungti prie Didžiosios Lietuvos.

Aišku, toks greitas vienos pusės elgesys sukėlė daug nepasitenkinimo visų šiuo kraštu besidominčių valstybių tarpe. Tačiau Lietuvos vyriausybės užsispyrimas ir argumentai laimėjo.

Los Angeles lietuvių kolonijoje buvo vykusiai paminėtas Klaipėdos krašto prijungimas prie Lietuvos. Minėjime kalbėjo generalinis konsulas Vytautas Čekanauskas, istorikas Vincas Trumpa ir Tautinės Sąjungos skyriaus pirmininkas Dr. Povilas Švarcas. V. Gilio nuotr.

Vasario 20 d. ministeris pirmininkas ir užsienio reikalų ministeris Ernestas Galvanauskas seimui praneša, kad yra gautas Ambasadorių konferencijos pareiškimas, kuriame pripažįstama, kad Klaipėdos kraštas būtų prijungiamas prie Lietuvos. Tą dieną Lietuvos karuomenė įžengia į Klaipėdą, ir per pietus pirmą kartą Lietuvos valstybinė vėliava iškeliama Klaipėdos mieste.

Šiandien minime šio istorinio įvykio – sukilimo 71-sias metines. Ta proga

PREZIDENTO B. CLINTONO LANKSTUMAS POLITIKOJE

Antanas Butkus

Praėjus pirmiesiems prezidentavimo metams, Amerikos spaudoje, televizijos interviu su buvusiais įvairių kadencijų prezidentūros darbuotojais ir žymiais politikais, daug dėmesio skiriama Prezidento B. Clintono asmenybei. Dauguma pripažįsta, kad jis sudėtinga asmenybė, pilna prieštaravimų, svajonių, iliuzijų ir ambicijų. Palyginus su R. Reaganu, kuris buvo pastovus su savo keliomis paprastomis idėjomis ar G. Bushu, kuris galima sakyti buvo permatomas. B. Clintonas dažnai būna tai naivus, tai imantrus, tai jautrus, tai savim pasitikintis, tai drąsus, tai baikštus, tai nuširdus, tai kandus. Gera savybė, kad jis nėra kategoriškas, sugeba vertinti kito nuomonę, priimti naujas, kitų siūlomas idėjas, pripažinti savo klaidas ir mokytis iš jų.

Kaip ir daugelis jaunatviškų žmonių jis tiki, kad galėsiąs pakeisti pasaulį. Todėl dažnai sau daug leidžia, švaistydami pažadais, ir aštriai ir neadekvačiai reaguoja, kai dėl to jam priekaištaujama. Jis daug dirba ruošdamas kalbas ir, kaip būdinga jaunam, stengiasi viską aprėpti ir nuveikti pats. Kaip reta, jis politikas, kuris vis dar mokosi.

Dar rinkiminės kampanijos metu B. Clintonas žadėjo atvirumą, pabrėždamas, kad pasakys rinkėjams viską, jei atsitiks kas svarbaus. Tą patį Baltieji rūmai kartoją, kai keliama Whitewater ir kiti, tiesiogiai liečiantys Prezidentą, klausimai. Ar išgirsime tiesą?!

dirbkime draugė, kad per tą langą pasaulis pamatytų tikrąjį mūsų garbingos tautos veidą – mažos tautos, bet su didele širdimi dėl jos gyventi ir aukotis.

Los Angeles, California
1994.01.16d.

Pirmieji prezidentavimo metai rodo, kad B. Clintonui svarbiausi vidaus reikalai. Rinkėjai labai laukė veiklos vidaus fronte ir Prezidentas vykdo tai. Jo kalbos liūdi, kad vidaus reikalai turi jo giliausią moralinį ir politinį pritarimą. Jo pateikti sveikatos ir socialinės apsaugos įstatymų projektai, keliamos nusikalstamumo problemos – opiausia Amerikos nūdienu. Junta, kad užsienio reikalai – tik jo prezidentinė pareiga, užsienio politika stokoja realybės. B. Clintonas pabrėžė, kad svarbiausia Amerikos saugumui – išvystyta demokratija užsienio šalyse. Štai kodėl Amerika turi remti demokratiją ir reformų šalininkus Rusijoje, suteikdama finansinę pagalbą. Bet kaip, kai reformų šalininkai neturi valdžios Maskvoje? Kai B. Jelcinas, žadėjęs B. Clintonui jo vizito Maskvoje metu būti tvirtu ir radikaliu ekonominių reformų reikalu, iš tikrųjų, būdamas silpnu ir reaktingu, jų atsisako, išiteikdamas Dumas daugumai?

Rusijos ateitis atrodo liūdnai. O B. Clintonas ir jo užsienio politikos darbuotojai Rusijai skiria didžiausią dėmesį ir svarbiausiu laiko paramą B. Jelcinui. Kodėl gi B. Clintono administracija nekreipia dėmesio į Rusijos užsienio politiką artimiausių kaimynų, kurie buvo Sovietų sąjungos sudėty, atžvilgiu. Pataikavimas B. Jelcinui neturi ribų. Tą liūdią ir

(Nukelta į 7 psl.)

Los Angeles vykusiame Klaipėdos krašto prijungimo prie Lietuvos minėjime sėdi Daumanto šaulių kuopos Vadas Kazimieras Karuža, programos pranešėja Lucija Mažeikienė ir minėjimą pravedęs Vytautas Vidugiris. V. Gilio nuotr.

buvo vilkinamas, o ir pagaliau pripažįstant – įvairių sąlygų statymas delse Versalio sutarties pildymą. Tačiau, vien tik atskirimas šio krašto nuo Vokietijos ir jo pripažinimas Lietuvai buvo didelis moralinis laimėjimas, nors intrigos tarp Santarvės valstybių ir Lietuvos kaimynų vis daugiau ir dau-

naujiena buvo labai entuziastiškai seimo dalyvių priimta, nes tai reiškė, kad štai jau yra rimta galimybė, jog po ilgų šimtmečių svetimų valdos, Klaipėdos kraštas pagaliau gali tapti integralia Lietuvos valstybės dalimi. O kad visa tai išsipildytų kuo greičiau, jau sausio 19 d. susirenka Klaipėdos krašto

pagarbiai prisimename visus to sukilimo dalyvius, lietuvius patrijotus, atidavusius savo gyvybes aukštesniam idealui. Jų pastangomis, Klaipėda tapo langu į pasaulį, be kurio Lietuva duso ilgus šimtmečius. Per tą langą šiandien mus pasiekia pasaulio šviesa, per jį ir mes pasirodome pasauliui.

KŪRYBA IR MOKSLAS

DVI AGNĖS LUKŠYTĖS KNYGOS

K. Barėnas

Australijoje gyvenanti rašytoja Agnė Lukšytė jau seniai, 1970 metais, pristatė skaitytojams su stambia apsakymų knyga "Kalnų velnias" ir buvo labai teigiamai sutikta. O po to užėjo gana ilgi tylos metai. Rodelėsi ji periodikoje, vienu metu net laimėjo "Dirvos" novelės konkursą. Tačiau iki 1993 metų neprisistatė su naujomis knygomis, ir dėl to turbūt kaltos tos sąlygos, kad svetur išleisti knygą darėsi vis sunkiau ir sunkiau. Ir ji dabar net su dviem knygom pasirodė, kai atsivėrė keliai į Lietuvą ir ten, atrodo, pigiau negu svetur atliekamas spaudos darbas.

1993 m. pradžioje jos vyro Henriko Meiliūno lėšomis Vilniuje išleista stambi jos drama Kavinė "Po kadagiais". Skaitytoją stebina ir kartu domina, kad dramoje vaizduojamas ir ligi šiol dar į užmarštį nenuėjęs didelis įvykis – Drezdeno bombardavimas 1945 m. vasario mėn., beveik prieš pat karo pabaigą.

Tas Britanijos aviacijos atliktas naikinamasis darbas nebuvęs reikalingas, nes tas miestas neturėjo karinės

reikšmės. Anuomet pasaulį nustebino kaip tik tasai beprasmiškumas. O padarytoji žaizda nėra ligi šiol galutinai užgijusi ir užmiršta. Kai neperseniai britai ryžosi pastatyti paminklą tam aviatoriui, kuris vadovavo bombardavimui, pasipiktinimo banga nuvilnijo per Vokietiją ir atgarsio susilaukė kituose kraštuose.

O mūsų rašytoja kaip tik išgyveno tą bombardavimą, ir tai turbūt buvo rimta pasakata dramai sukurti.

Viskas vyksta toje kavinėje "Po kadagiais" ir šalia jos. Apie kitur vykstančius su drama ir jos veikėjais susijusius dalykus žinios sušnešamos į tą kavinę, kuri yra tiesiog legendinė: turi jau seniai slovako Jano Spevačko įtaisytus vitražus.

Vitražistas dėl meilės nusizudė, o vitražuose užkeikė savo sielą, kuri mato, kas kavinėje daroma, girdi kas kalbama, ir visą laiką laido savo pastabas ar reaguoja į žmonių kalbas ir veiksmus. Didesnės įtampos metu vitražų spalvos ima siautėti.

Ką ta vargšė vitražuose įkalinta siela kalba, galės girdėti, žinoma, tik teatre

sėdintieji žiūrovai, o ne dramos veikėjai, bet jos kalbėjimas yra ir reakcija į tai, kas kavinėje vyksta. Galima būtų tą vitražisto sielos kalbėjimą laikyti lyg ir žiūrovo reakcija, kaip senajame graikų teatre. Jei lietuviai ar vokiečiai ar dar kas nors bandys šią dramą pastatyti, bus įdomu, kad aktoriai neturės girdėti Spevačko balso.

Pagrindinius dramos veikėjus sudaro vokiečiai, bet į tą kavinę dubenėlio vokiško štamo išsėbėti užbėga ir čia į fabrikus dirbti suvežti prancūzai ir lietuviai. Kavinės savininkai – Johanas ir jo žmona Marta, kurie visiems savo nuolatiniais ir retesniems svečiams vis atneša to štamo, o kai kam dar ir kažkokios turbūt netikros karo meto kavos. Tasai štamo nešimas ir srėbimas dramoje yra lyg dainoje kartojamas, tik šičia tylus priegiesmis, kuris, žinoma, tuo pačiu liudija, kad nieko kita jau nebėr, artėja ir karo pabaiga, kuri į Drezdeną Britanijos karinės vadovybės sumanymu dar užnešė didžiulę papiktinančią tragediją.

Karo metas, tai ir žmonių tragedijos viena po kitos atsiveria. Jei iš pradžių tą štamą verdantį ir dalijantį Johanną kankina klausimas, ar ne velnias tik bus apsigyvenęs tuose vitražuose, dar tragiški įvykiai nesunešami į kavinę, tai netrukus jau sunkia savo šeimos dramą Martai išdėsto Hanelorė Fogelienė, auginanti nuomariu sergančią dukrelę ir bijanti savo vyro esesininko Helmuto, kuris praktiškai be pasigailėjimo vykdė sveikos visuomenės ideologinę politiką. Tas naciš kaip tik tuomet grįžo netekęs rankų.

Savo skundais atėjusi dalijasi ir grafienė Faberienė, kurios sūnus grįžio be kojų ir invalido vežimėliu atsistumia iki kavinės štamo užvalgyti ir pakalbėti. Su tuo karo aukų grįžimu ima sklysti gandas, kad miestas bus bombarduojamas, ir vieni su siaubu priima žinią, kad netoliese laukia sovietinės armijos, o kiti dėl to džiaugiasi.

Karas kai kam duoda progos pasireikšti žiaurumu, o kai kuriais atvejais atskratyti nežmoniškų idėjų. Netekęs rankų, Helmutas Fogelis mūsų rašytojos dramoje atgauna žmoniškumo jausmą. Fogelienė prisipažįsta, kad bijojo jo žiaurių idėjų, ir jis dabar nebežudy-

Viktoro Liaukaus medžio skulptūra Gabija – šventoji Namų Ugnis.

tų sergančios dukters, bet ji jau buvo žuvusi, kai slėptuvę užliejo vanduo.

Iš visų kavinę lankančių svetimšalių pats reikšmingiausias yra Prancūzijoje gyvenęs norvegų kilmės daktaras Akselis. Jis ir gydyti sugeba, ir gyvenimiškų protingų patarimų duoti, ir net sutramdyti tokius, kurie mėgsta šėlti, kaip Fogelis. Jis palaiko ryšius ir su lietuviais. Šitoje dramoje jo teigiamas vaidmuo yra didelis.

Bombardavimo dieno-

mis, atrodo, vienas kitas ir dramos veikėjas žūva. Svetimšaliai darbininkai po grindžio buvo įspėti laikytis savo barakuose, kurių žadėta nebombarduoti. Drama baigiama būrelio lietuvių iškeliavimu iš sudaužyto miesto kaip tik Vasario 16, tai ir jų mintys ir kalbos pagaliau nukrypsta į savo lietuvišką ateitį.

Drama taip parašyta, kad statant ją galima kurio nors veiksmo ir atsisakyti.

(Bus daugiau)

Į NAUJĄJĄ "MUZIKOS ŽINIOS" ŽURNALĄ ŽVELGIANT

P. Palys

Šių metų sausio viduryje, savo skaitytojus pasiekė naujas "Muzikos žinios" žurnalo Nr. 244, skirtas 1993-tiesiems metams. Žurnalą, išeinantį kartą metuose, leidžia Šiaurės Amerikos Lietuvių Muzikos draugija. Kaip ir anksčiau išleistieji "MŽ" žurnalo numeriai, taip ir šis, rūpestingai ir kruopščiai paruoštas, už ką padėka priklauso nepailstamiems žurnalo redaktoriams Kaziui Skaisgiriui ir Stasiui Sliziui.

Pirmuoju straipsniu Karolis Rimtautas Kasponis žinovo žvilgsniu žvelgia į lietuvių muzikos melodiką ir harmoniją ir sako: "Lietuvių muzikos melodikos ir harmonijos specifinės ypatybės atskleidžia jos elementų tvarką, kuri išskiria ją iš kitų muzikinių kultūrų tarpo. Intonacinių krypčių dažnis, kurį daugeliu atveju atitinka ir intervalikos charakteristikos rodo kad Lietuvių muzika išsaugojo savyje daugiau senųjų melodi-

kos ypatybių, negu kitos darbe lyginamos Europos muzikinės kultūros..."

Sekančiame straipsnyje Juozas Žilevičius rašo apie pirmąją dainų šventę. (Straipsnis yra paimtas iš "Draugo" 1966 m. 125 numerio). Ten autorius rašo apie pasiruošimus pirmai dainų šventei, chorų patikrinimus ir pačią šventę, kuri įvyko 1924 m. Kaune.

Pirmosios dainų šventės Lietuvoje prisiminimais, su "MŽ" skaitytojais pasidalina ir Ona Mozoliauskaitė – Mikulskienė.

Itin platų straipsnį apie Klaipėdos konservatoriją (jos 70 metų proga) ir tos konservatorijos santykius su Čekoslovakijos muzikais (prieškarinės Lietuvos laikais – P.P.), pateikia Danutė Petrauskaitė. Daugiausiai žinių pateikia apie garsų Čekų noneto ansamblį, kurio veikla, rašo D. Petrauskaitė, yra neatsiejamai susijusi ne tik su Klaipėdos (Nukelta į 7 psl.)

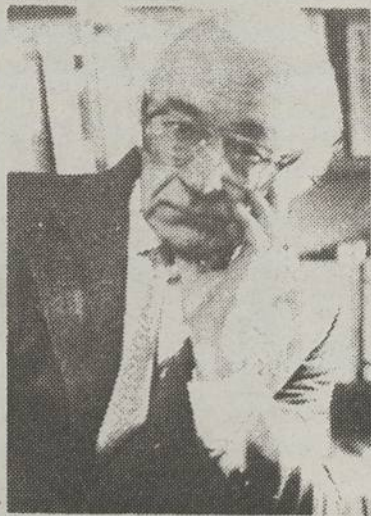
Viktoro Liaukaus medžio skulptūra "Eglė, Žalčių karalienė".

Vinčą Kazoką prisimenant

TARSI IŠ NEBŪTIES
SUGRĮŽTANTIS...

Sausio 15-ąją sukanka 75-eri metai, kai gimė poetas, vertėjas, žurnalistas Vincas Kazokas. Ši pavardė nėra plačiai žinoma Lietuvoje. Nebent akylesnis skaitytojas ją išiminė iš knygų "Po pietų kryžiumi" (Vilnius, "Sietynas", 1990) ir "Lietuvių poezijos antologija" 1 t. (Vilnius, "Vaga", 1991), kuriose buvo paskelbta šiek tiek poeto eilių. Kazokas, nuo 1944 metų gyvendamas užsienyje, apie Lietuvą, jos pavergimą nuolat galvodavo, savo mintis dėstė eilėraščiuose, straipsniuose, laiškuose. "Mes neturime gimtosios žemės ilgesio/(Juo gyveno ir mirė mūsų tėvai). /Mes čia laisvėje, pavargę ir pailę./Nusivylę klausiam, kur gimti namai?" – rašo poetas viename savo eilėraščių "Brolių dialogas" (Kn. "Ugnis ir žodis", 1989 m., p.47).

V. Kazokas gimė 1919 m. sausio 15 d. Seinų apskrityje, Kapčiamiesčio valsčiuje, Mečiūnų kaime. Mečiūnų pradžios mokykloje pradėjęs mokslus, juos tęsė Leipalingio progimnazijoje, Lazdijų gimnazijoje, vėliau Vytauto Didžiojo universitete Kaune, nuo 1940 – Vilniaus pedagoginiame institute, 1941 – Vilniaus universitete, o vėliau tęsti studijų grįžo į Kauną, kur išbuvo iki pat emi-

gracijos, 1944 metų.

Kaip kūrėjas, Vincas Kazokas pradėjo reikštis atvykęs į Kauną 1938 metais. Savo kūrybą spausdino "Ateityje" (daugiau publicistiką, recenzijas), vėliau tapo šio žurnalo redkolegijos nariu ir nuolat rengė "Apžvalgos" skyrelį. Poeziją, prozą V. Kazokas skelbė "Darbininke", "Studentų dienose". Dažniausiai pasirašinėjo Dzūkaitės, Radastos slapyvardžiais.

Kaunas, studijos jame provincijos berniokėliui buvo tarsi atradimas. Čia jisai susipažino su gana įtakingais žmonėmis, vėliau net ir artimiau su jais susidraugavo. Įstojęs į ateitininkų "Šatrijos" korporaciją, būsimasis poetas susirado ir daugiau draugų. Čia jisai susipažino su Kaziu Bradūnu, Eugenijum Matuzevi-

čium, Antanu Mažiuliu, Vytautu Mačerniu, Gediminu Jokimaiciu, Alfonsu Cipkunya Niliūnu ir kitais. Tuo metu "Šatriją" globojo Česlovas Grincevičius. Korporacijoje Vincukas, taip ji dažniausiai vadindavo draugai, gana puikiai jautėsi, buvo mylimas ir gerbiamas savo kolegų.

1944 m. emigravęs, rašytojas apsistojo Vokietijoje. Čia tęsė studijas Tiubingeno universitete, dėstė vokiečių kalbą Reutlingeno lietuvių gimnazijoje, tapo lietuvių studentų ateitininkų pirmininku Vokietijoje. Čia jisai priimamas į Lietuvių rašytojų draugiją.

1946 m. "Patria" leidykla išleido Vinco Kazoko verstą Antano Maceinos studiją "Didysis inkvizitorius", o 1948 – Arthuro Kostlerio "Nulis ir begalybė". Taigi Lietuvoje pradėjęs dirbti kaip publicistas, Vokietijoje V. Kazokas iškilio kaip sumanus, kruopštus vertėjas. Poezijos taip pat neužmetė. Ją spausdino ką tik pradėjusiuose eiti "Aiduose", kituose leidiniuose bei išeivių almanache "Tremties metai" (1947). Beje, jis buvo ir šio almanacho redkolegijos narys.

1947 m. vedė Genovaitę Budreikaitę ir 1949 m. pradžioje išvyko gyventi į tolįmąją Australiją.

Genovaitė ir Vincas Kazokai apsigyveno Sidnio mieste, kur ir būrėsi daugiausia lietuvių. Gana aktyviai įsitraukė į lietuviškąją veiklą. Rašė ką tik pradėjusioje eiti "Mūsų pastogėje", o

nuo 1950 m. redagavo kultūros žurnalą "Užuovėja".

Nuo pat Australijos lietuvių bendruomenės (ALB) įsikūrimo pradžios buvo renkamas į vadovaujančius postus. 1951-1953 m. buvo ALB krašto valdybos vadovas švietimo reikalams, 1960-1962 – Krašto valdybos vicepirmininkas. Nuo 1957 V. Kazokas – ALB krašto, kultūros tarybos literatūrinės sekcijos seniūnas. 1960-1962 – krašto kultūros tarybos pirmininkas.

1956 m. poetas tapo Sidnio lietuvių menininkų "Plunksnos" klubo pirmininku.

Mykolo Morkūno spaustuvė JAV 1953 m. išleido pirmąją V. Kazoko poezijos knygėlę "Sapnų pėdomis". Tas nedidelis rinkinukas, neturintis net šimto puslapių, skaitytoją patraukia nuoširdumu, švelnumu, netgi savotišku paprastumu. Eilėraščių forma tradicinė. Poetas į viską žiūri realiai, retsykiais visa tai "pamaisydamas" romantiškomis gaidelėmis.

Be kita ko, Vincas Kazokas savo kūrybą skelbė "Aiduose", "Lietuvių poezijos antologijoje", literatūros metraštyje "Gabija", antologijoje "Vainikas. Kryžius. Lelija" bei kitur.

Nuo 1961 metų poetas pradėjo redaguoti Australijos lietuvių laikraštį "Mūsų pastogė". Šis darbas su trumpa ketverių metų pertrauka truko ištisą dvidešimtmetį – iki pat mirties 1984 m. spalio 30.

Jau po mirties, 1989 m. pabaigoje, "Nidos" knygų

klubas Londone išleido V. Kazoko eilėraščių rinktinę "Ugnis ir žodis". Ją gan gražiomis iliustracijomis iliustravo dailininkas Leonas Urbonas. Knygos sudarymu ir išleidimu rūpinosi poeto žmona. Šių eilėraščių forma ir tematika gerojai skiriasi nuo 1953 metais išspausdintų kūrinių. Čia daugiau filosofinių tekstų, savotiškų išvadų. Rašytojas sprendžia būties, egzistencijos, išlikimo ir tautiškumo išlaikymo svetimoje žemėje problemas. "Ir mes sodiname medžius./ Bet kokią ištvermę jie ženklins./ Jei juos sodiname ne gimtojon žemėn?" ("Medis", P.46).

Spalio mėnesį Kapčiamiestyje, dalyvaujant poeto žmonai G. Kazokienei, minėsime rašytojo gimimo ir mirties datas. Draugus, pažinėjusius V. Kazoką, kviečiame dalyvauti.

Juozas Žitkauskas
(LA 1994 Nr. 10)

MIRĖ PROF. DR. MARIJA
GIMBUTIENĖ

Iš Santa Monicos, Kalifornijos pranešė, kad vasario 2 d. rytą, ligoninėje mirė prof. dr. Marija Gimbutienė, daugelio archeologijos srities mokslinių straipsnių ir knygų autorė.

Jos išsimokslinimo kelias ėjo per Vilniaus, Tiubingeno, Hartfordą ir ilgiausia Californijos universitetus.

Velionė buvo gimusi 1921 m. sausio 23 d. Vilniuje.

NEPAŽISTAMŲ
VAIDUOKLIŲ ŽAIDIMAI

Paulius Subačius

4

(Tęsinys iš praėjusio numerio)

Šviesos vis artėja ir ryškėja. Šlapias stiklas jas dar labiau padidina. Bet dabar jau stebiu jas ramiai ir jaučiu užtekančią neviltingą žvaigždę. Jau iš pat pradžių žinojau, kad nieko neįvyks, o dabar dar tie klausimai visiškai sugadino svajingą nuotaiką. Grįžtu tikrovėn. Dar kelios sekundės ir vėl liksiu vienas ir vėl spoksočiu į nuobodžiausią kelio tiesiąją lietuje.

Šviesytės išnyksta dar syki. Ši kartą tai įdubimas kelyje. Visiškai nusivylęs nepasisekusiu žaidimu, taciai stebiu švytintį kelio lanką toje vietoje, kur turėtų prasidėti nuokalnė. Mes susitikime kaip tik ten.

Juosta pradeda šviesėti ir staiga turiu primerkti akis nuo akinančios šviesos. Du

deglai, apšviečiantys artėjantį įėjimą, staiga pavirto akinančiomis pasienio šviesutų šviesomis. Netikėtai užkluptas pasimetu. Rodos, jog nuo akių tinklainių atsimušusi šviesa išstums akis iš akiduobių. Nauja staigmena. Vis dar apakintas, pajaučiu pažįstamą kutenimą pilvo apačioje. Tai jausmas, kurį jauti krisdamas žemyn, staigiai pasikeitus slėgimui. Nebus jokios kovos. Aš ir mano plieninis žirgas krentam kaip akmenys tiesiai į kunkuliuojantį pragaro katilą. Keista, bet mintis apie pragarą kaip ir apie mirtį, manęs visiškai nesujaudino. Negi aš tikrai neturiu nieko šiam pasauliui, dėl ko būtų verta pasilikti ir kovoti? Ar aš nieko tikrai ir nevertinu?

Vos pagalvojęs apie amžiną degimą pragare, pasiekiu duobės apačią, ir mašinai pradėdant kilti atgal aukštyn, suprantu, kad prie tranka vairuotojas kitoje mašinoje įjungė ilgą šviesą vos išrėpliojęs iš duobės. Kai kurie silpnapročiai besmegeniai negali suprasti, kaip tai paveikia priešinga kryptim važiuojančius vairuotojus. O ypatingai naktį, kai dauguma važiuoja pusiau užmigę. Jie patys nėra jokia išimtis ir karts nuo karto tai patiria, bet ne – per kietas kaktas į sustingusias smegenis žinojimo kibirkštys nepasiekia. Arba dar blogiau – kai kurie įjungia ilgąsias, keršydami kažkam už tai, kad prieš dvi valandas juos kas nors kitas apakino netyčiom. Nekenčiu!

Galvoje švystelėjus neapykantos minčiai, akys nusileidžia link automobilio prietaisų skydo ir pačiame jo viduryje pamatau ryškiai šviečiančią mėlyną šviesytę su mėnulio pusrutuliu bei trim iš jo išeinančiais brūkšniais...

Nebegaliu daugiau visos šitos nesąmonės pakęsti. Prie tų nelemų šmėklų, kuriuos gąsdina mane visą vakarą, dabar dar kaltas ir kvailas jaučiuosi. Vėl grįžti prie lėlės ir kostiumo? To tai jau ne!

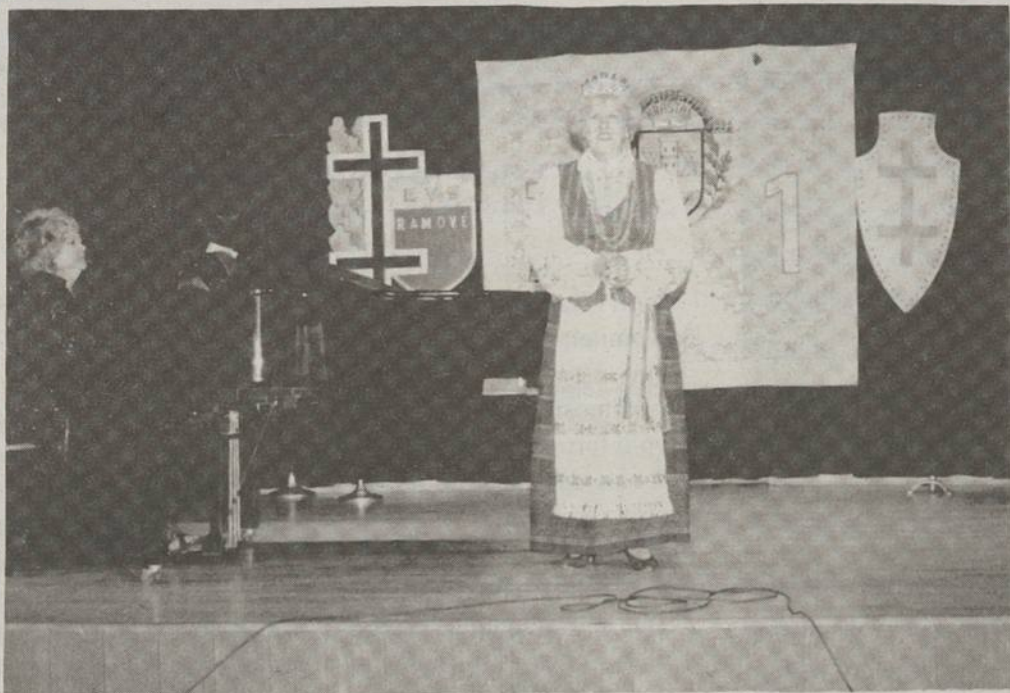
Staigiu judesiu ištiesiu virpančią dešinę ranką ir pasuku radio imtuvo garso ratuką. Iš garsiakalbių užpakaly pasigirsta kažkokios dainos ritmas. Net nežinau ar ji man patinka ar ne – dabar tai nesvarbu. Tik kaip nors užpildyti pražūtingą tuštumą, kuri baigia iš manęs iščiulpti paskutinius gyvasties syvus. Ne, čia per daug rami ir vienoda melodija. Aš ją esu girdėjęs. Čia Bethoven'o šeštoji. Ne, šitokią naktį Bethoven'o negaliu klausyti. Suku stočių ratelį į kairę ir į dešinę, ieškodamas ko nors trankesnio ir garsesnio. Reikia muzikos, kuri savimi pripildytų aplinką, o ne klausytoją į save įsijausti kvieštų. Ko gero dar vėl naujos baidyklės pradės vaidintis.

Mašinos šviestuvai už-

griebia šalikelės ženklą. Mėlyname fone man saliuotuoja storulis benzino pylimo automatas. Pagaliau. Vėl tikras apgyvendintas pasaulis. Tik pora kilometrų ir galėsiu bent trumpai atsikvėpti nuo pašėlusios vaiduoklių nakties. Nebesvarbu, kas manęs laukia šitoj benzino stoty. Jei ne draugiškai pasikalbėt, tai bent susipykt su kuo nors galėsiu. Man nesvarbu. Aš rimtai negerai jaučiuosi.

Už posūkio jau matau reklamos šviesas naujoje degalinėje. Sudie, vaiduokliai! Sudie, niekingas vieškelis! Sudie, tamsūs nasrai ir dantys! Bet kaip ilgai aš nuo jų pasislėpsiu? Ir kur? Jie tik nutilis trumpai, kol mano aplinkoje bus garsesnių ir šviesesnių už juos. Bet jie kantrūs ir jie palaiks. Puikiai žinau, kad jie vėl mane suras, vos tik vėl pasiliksiu vienas vienas tylioje tamsoje.

(Pabaiga)

Klaipėdos prijungimo prie Lietuvos minėjime dainuoja Janina Čekauskienė. Prie pianino muz. Raimonda Apeikytė. V. Gilio nuotr.

Į NAUJĄJĄ "MUZIKOS ŽINIŲ" ŽURNALĄ ŽVELGIANT

(Atkelta iš 5 psl.)

konservatorijos, bet ir su Lietuvos simfoninių orkestrų ir kamerinių ansamblių gimimu bei plėtojimu, o taip pat instrumentinių mokyklų formavimusi.

Apie Lietuvos Muzikos akademijos plėtotę ir jos veiklą rašo stasys Slizys. Kitoje "MŽ" žurnalo vietoje Stasys Slizys prisimena prieš 10-tį metų mirusį muziką Alfonsą Mikulskį: "...A. Mikulskis su giliu įsitikinimu liaudies meną laikė, o ypač liaudies dainą ir muziką, lietuvių meno pagrindą... per Čiurlionio ansamblį, kankles ir kitus tautinius instrumentus ir tautinius šokius, paskleidė lietuvių tautinį meną po platų pasaulį... kuriame garsūs Vo-

kietijos ir Amerikos muzikai ir muzikos kritikai pajuto lietuvių muzikos širdį, glūdinčią jų liaudies dainose".

Lietuvos muzikos akademijos choro dirigavimo katedros profesorius Rimtautas Kašponis, užkalbinęs Arvydas Jackus, jam pateikė trejetą klausimų, o apie Klaipėdos chorinės bendrijos "Aukuras" veiklą, jai sulaukus 5 metų amžiaus, rašo Judita Kiaulakytė.

Seka Romos Mastienės pasakyta kalba atsiviekinant su a.a. Prudencija Bičkienė – Jokubauskiene.

Apie praėjusiais metais mirusią Lietuvos operos ir operetės solistę Gražiną Matulaitytę – Rannit, rašo Salomėja Valiukienė.

Muzikinėje kronikoje surinkta plati lietuviškos muzikinės veiklos santrauka.

"MŽ" žurnalo puslapiuose yra ir nemažai nuotraukų: muzikų švenčiančių 80 ir 85 metų sukaktis, iškėliausių į amžinybę ir kitų.

Lengvo mėlynumo spalvos viršelio prišakinė dalis papuošta a.a. solistės Prudencijos Bičkienės – Jokubauskienės nuotrauka. Paskutinis viršelio puslapis (kaip ir praeityje), išmargin-

tas aukotojų pavardėmis. Žiūrint iš estetinio taško, manau, tiems sąrašams reikėtų paieškoti vietos kur nors kitur, o kad ta dalis neliktų visiškai tuščia, šiek tiek padidinus, galėtų tiktai kad ir ta emblema kuri telpa "MŽ" žurnalo 39-tame puslapyje.

Žurnale randasi ir pora rašinių, kuriuos jau teko skaityti ir periodinėje spaudoje. Tad ir reikėjo pažymėti iš kur jie buvo paimti (panašiai kaip ir su Juozo Žilevičiaus straipsniu buvo padaryta).

"MŽ" spausdinimo darbas atliktas Mykolo Morkūno Chicagoje.

Žurnalo kaina \$5.00.

"Muzikos Žinių" priedas – B. Brazdžionio žodžiams komp. Jono Govėdos sukurta daina "Viešpaties pasaulis".

1994 m. sausio 20 d.

SAULĖLEIDŽIO SONETAI

A.a. Stasio Santvaro paskutinė poezijos knyga, išleista Vilties Draugijos, įrišta į kietus viršelius ir sukurta Dirvos redakcijoje.

Knyga parduodama po 10.00 dol. ir gaunama šiuo adresu: DIRVA

19807 CHEROKEE AVE. CLEVELAND, OH 44119

Iš visur apie viską

(Atkelta iš 2 psl.)

Aukštųjų Rūmų nariams jis pasakė laukias bendrų pastangų, skatinant civilinę taiką, pastovumą, vieningumą ir atsinaujinimą. Jelcino minimas "atsinaujinimas" yra pasaulyje išgarsėjusio Žirinovskio nuolat kartojamas "tautinis atgimimas". Įdomu, kad Rusijos naujoji konstitucija, kurią suprojektavo Jelcinas, nors turėjo nemažai kritikų, tačiau jų tarpe nebuvo Žirinovskio. Jis labai pritaria tai prezidento galią sustiprinusiai konstitucijai.

Dar nevisai aišku, kas iš tiesų praktiškai valdo Rusiją. Kaip JAV prezidentas Clintonas, kuris atsivežė iš Arkanso valstijos, kur jis buvo gubernatorius, vieną kitą patikimą bendradarbį į sostinę, kur jie dabar dirba Baltuosiuose Rūmuose, panašiai Jelcinas padarė su savo kolegomis Sverdlovskė, kur jis pasižymėjo, kaip pirmasis komunistų partijos sekretorius. Prezidento štabo viršininkas yra Sergėjus Filatovas, ekonominių reformų šalininkas. Sakoma, kad jo įtaka sumažėjo, kai iš vyriausybės pasitraukė ekonomistas Jegoras Gaidaras. Prezidentūroje pasimatymus su prezidentu Jelcinu kontroliuoja kitas senas bičiulis, iš "Sverdlovsko mafijos" narys Viktoras Iljušinas ir jo padėjėjas irgi iš Sverdlovsko, Juris Baturinas. Šie du Jelcino artimi darbuotojai abu esą reformų priešinai.

Vyriausybės reformose Jelcinas panaikino dvi ministerijas, tačiau įsteigė tris naujas. Panaikinta geležinkelio ministerija ir savo korupcija visame pasaulyje išgarsėjusi ekonominių ryšių su užsienių ministerija. Trys naujos ministerijos skirtos: civilinei gynybai, Nepriklausomų Valstybių Sandraugai ir tautybių reikalams. Dabar Rusijoje bus 23 ministerijos ir 44 specialūs komitetai. Kai kurios ministerijos ir komitetai iš-

imti iš ministro pirmininko jurisdikcijos ir priklausys tiesiog prezidentūrai. Tai gynybos, vidaus reikalų ir užsienio reikalų ministerijos. Be to, prezidentas prižiūrės: pasienių apsaugos, šnipinėjimo, radijo–televizijos bei informacijos komitetus.

Žirinovskis laukia

Nors savo šnekėmis pagarsėjęs parlamento narys Žirinovskis nelaikomas svarbiu valstybininku, jis kartais parodo išgvalgumą ir vado savybes. Svarbiausia, jis patraukia nemažai rusų balsuotojų. Prieš parlamento rinkimus jis pasakė televizijos kalboje: "Rusijos žmonės turi tris kelius: vienas – balsuoti už Gaidaro ir Javlinskio reformas, kurios rusų tautą nuvedė į katastrofą ir krizę; antras kelias – balsuoti už komunistus ir grįžti atgal į žiaurią diktatūrą ir trečias pasirinkimas – balsuoti už mano partiją". Stebėtojai primena, kad po Pirmojo Pasaulinio karo Vokietijoje 1928 metais rinkimuose nacionalsocialistų darbo partija, vadovaujama Adolfo Hitlerio, gavo 809,000 balsų. Po dviejų metų, 1930 m. balsavimuose ta pati partija laimėjo jau 6.4 mil. balsų. Panašiai gali būti Rusijoje su Žirinovskiu. Kai kurie rusai siūlo Jelcinui įtraukti Žirinovskį į vyriausybę ir duoti jam kokią nelengvą uždavinį, kaip kovą su nusikaltimais. Tas parodytų rusams balsuotojams, kad Žirinovskis rimtam darbui netinka, o sugėba tik aušinti savo didelę burną. Rusų opinijos tyrimai parodė tuoj po rinkimų, kad 39 proc. balsavusių sakėsi ir vėl balsuosią tik už Jelciną, o kiti 52 proc. pasakė, jog ateityje jie planuoja balsuoti "už ką nors kitą". Daug rusų bijo, kad tas "kitas" nebūtų Žirinovskis.

"SVEIKATA"

Tai vienintelis sveikatos mokymo žurnalas Lietuvoje. Jame rašo žymiausi Lietuvos medikai. Pagrindinė tematika: kaip apsisaugoti nuo ligų, kaip elgtis susirgus, kaip gydytis prieš kreipiantis į gydytoją. Spausdinami ir pasaulio lietuvių – gydytojų straipsniai.

Žurnalo kaina užsienyje – 30 dol. metams, 15 dol. pusmečiui. Užsisakykite "SVEIKATOS" žurnalą! Jame ne tik rasite naudingų žinių. Žurnalas bus Jūsų svečias iš Lietuvos.

312 – 778 – 7500

Rolandas Bartašiūnas
5620 S. Claremont Ave.
Chicago, IL 60636

PREZIDENTO B. CLINTONO LANKSTUMAS POLITIKOJE

(Atkelta iš 4 psl.)

Lenkijos bei kitų Rytų Europos šalių narystės NATO klausimo sprendimas. Tiesa, reikia pripažinti, kad gan greitai sureaguoja, kai iškyla Rusijos kariuomenės išvedimo iš Baltijos šalių klausimas. Bet vis tiek B. Clintono užsienio politikos dominantė – Rusija. O Europa, jo nuomone, pirmą kartą istorijoje turi galimybę susivienyti demokratijos, laisvos rinkos ir egzistuojančių rubežių pripažinimo pagrindu. Kaip gi tada su Serbija, Bosnija? O juk Amerika turi išsipareigojimus išlaikyti taiką ir tvarką Europoje.

Gal gi ateinančiais prezidentavimo metais matysime B. Clintoną sustiprėjusiu ir lanksčiu užsienio politiku.

T R A N S P A K

Talpintuvai į Lietuvą siunčiami kas savaitę.

Skubiems siuntiniams – AIR CARGO

Pinigai pervedami doleriais

Maisto siuntiniai, nuo \$39 – iki \$ 98.

Siųskite per seniausią persiuntimo į Lietuvą įstaigą

TRANSPAK ROTA DEGUTIENĖ

216 943-4662

28262 Chardon Rd. Willoughby Hills, OH 44092

TRANSPAK Chicago tel. 312 436-7772

2638 W. 69th Street CHICAGO, IL 60629

Populiariausias dienraštis Lietuvoje – "Lietuvos Rytas", metams \$149 oru. Priimam Užsakymus.

Neringos Skaučių Tunto sesės "Kalėdoja" Slovėnų senelių namuose. Fleita groja Venta Civinskaitė. V. Nasvytytė-Klimienė nuotr.

"Trys Karaliai" pasakoja Neringos sesėms apie Lietuvos kaimus senovėje. (V. Nasvytytė-Klimienė, I. Civinskienė, I. Hallal). V. Juodišūtė-Rubinski nuotr.

**CLEVELANDO
NERINGOS SKAUČIŲ
TUNTAS** 1993 m. gruodžio mėn. 6 d. "Kalėdoja" Slovėnų Senelių Namuose. Pagiedojo lietuviškas ir

angliškas giesmes, pasveikino senelius ir padovanojo pačių pagamintus kalėdinius papuošalus. Jau antri metai Neringietės atlieka tokį kalėdinį "gerą darbėlį".

**1994 m. SAUSIO 3 D.
NERINGOS TUNTAS
PRADĖJO NAUJŲ METŲ
DARBĄ** su ypatinga "Trijų Karalių" sueiga. Priturusios skautės kandidatės, vadovaujamos ps. Virginijos Juodišūtės-Rubinski, surošė skautišką "Rodom-Darom" programą, kurioje sesės mokėsi signalizacijos, Morzės abėcėlės ir pėdsakų sekimą gamtoje. Po to, "Trys Karaliai" aplankė tuntą, papasakodami apie Trijų Karalių apeigas senovės lietuvių kaimuose. Trys Karaliai, sužavėti Neringiečių gražiai sugiedotomis ir pagrotomis Kalėdinėmis giesmėmis, seses apdovanojo saldainiais.

LITUANISTIKOS TYRIMO IR STUDIJŲ CENTRAS PRANEŠA

- Skirmantė Jakštaitė, istorikė iš Vilniaus, kuri yra Lituanistikos tyrimo ir Studijų Centro Chicagoje ilgalaikė bendradarbė, išvyko į Lietuvos Ambasadą Washingtone talkininkauti jos archyvų tvarkyme. Ji padės atrinkti istorinės reikšmės dokumentus ir leidinius, kurie numatomi perkelti į atitinkamus Lietuvos archyvus.
- Lietuvos Ambada Washingtone į Lituanistikos Tyrimo ir Studijų Centrą atsiuntė 74 dėžes senos periodikos. Anot Centro pirmininko prof. dr. Jono Račkausko, siuntoje yra daug vertingų žurnalų ir laikraščių iš pirmojo Lietuvos Respublikos nepriklausomybės laikotarpio. Jie papildys Pasaulio Lietuvių Archyvo rinkinius, kurie nuolat pritraukia tyrinėtojus iš įvairių pasaulio kraštų.

* Lietuvių Švietimo Išeivijoje Archyvo iniciatoriai dr.

AMERIKOS PABALTIEČIŲ ATSTOVAI BALTUOSIUOSE RŪMUOSE

Š.m. sausio 24 d. Jungtinis Amerikos Pabaltiečių Komitetas ir kitų organizacijų atstovai buvo pakviesti į Baltuosius Rūmus, kur buvo informuoti įvairiais klausimais dėl Pabaltijo respublikų. Šį susitikimą organizavo ir pravedė Specialusis Prezidento Asistentas ir Tautinio Saugumo Tarybos direktorius Rusijos, Ukrainos ir Eurazijos reikalams Nicyholas Burns. Taip pat diskusijose dalyvavo tos pačios institucijos atstovai John B. Beyrle ir Valstybės Departamento atstovai Walter Andrusyszyk.

Pranešimai ir diskusijos tęsėsi dvi valandas Indian Treaty salėje, dalyvaujant virš penkiasdešimties Amerikos estų, latvių ir lietuvių bei svečių iš Washingtono valdžios įstaigų. ALTUI atstovavo Wash., DC atstovas dr. Jonas Genys ir Vincent Boris. Dr. J. Geniui buvo pavesta į pasitarimą pakviesti daugiau lietuvių veikėjų iš Washingtono ir artimų apylinkių.

Valdžios pareigūnai užtikrino, kad JAV prezidentas rūpinasi Pabaltijo valstybių reikalais. Jie paminėjo penkis atvejus, kai prezidentas Clintonas tais klausimais kalbėjo su Rusijos prezidentu Jelcinu ir net parašė laišką. Rusija buvo spaudžiama išvesti kariuomenę iš Latvijos ir Estijos 1994 metais. Rusų karininkams buvo statomos gyvenvietės. Skundai dėl žmogaus teisių pažeidimų negali būti siejami su kariuomenės laikymu suvereniose valstybėse. JAV yra pažadėjusios šį klausimą kelti Europos Saugumo ir Bendradarbiavimo konferencijos (CSCE) metu. Rusijos užsienio reikalų ministro Kozyrevo pareikšti norai dėl dominavimo buvusioje Sovietų Sąjungos teritorijoje yra nepriimtini ir nepateisinami. Tuo reikalu Valstybės Departamentas padarė specialius pareiškimus, priešingus Kozyrevo norams.

Prieš penketą metų JAV Valstybės Departamentas buvo išleidęs oficialų pa-

reiškimą: JAV politika Pabaltijo kraštų reikalais. Susitikime valdžios pareigūnai buvo spaudžiami šį pareiškimą patikslinti, nes Pabaltijo valstybės atgavo nepriklausomybę ir rūpinasi savo saugumu. Stiprus pasisakymas už Pabaltijo respublikų saugumą sumažintų Kozyrevo norą daryti pareiškimus, priešingus Amerikos užsienio politikai. Neabejojama, kad Lietuva, Latvija ir Estija taps naujos karinės organizacijos "Partnerystė už taiką" narėmis. Jau ir dabar šiuo reikalu yra užmegzti įvairūs ryšiai. Bus įvykdyta "Baltic-American Enterprise Fund" programa ir jau veikia "Peace Corps" daliniai.

Diskusijų metu kilo daug įdomių klausimų: kokia nuomonė dėl maksimalaus Kaliningrado srities apginklavimo; ar galioja 1920 metų sutartis su Sovietų Rusija; ką Amerika darytų, jei Rusija vėl pultų Pabaltijo valstybes; kodėl rusų okupantai negrįžta į Rusiją, mylimą tėvynę kai anglų ir kitų valstybių kolonistai grįžo namo; ar amerikiečiai tiki, kad estai ir latviai skriaudžia rusus. Tiki ar netiki, bet yra pažadėję tą reikalą studijuoti. Rusija sako, kad daug rusiškai kalbančių žmonių gyvena už Rusijos ribų ir ji turi teisę jais rūpintis. Tačiau amerikiečių nuomone tas rūpinimasis neturi sietis su karinėmis intervencijomis arba bandymais įsigyti įtakos sferas. Valstybių sienos turi būti neliečiamos, o svetima kariuomenė neturi būti laikoma kitų valstybių teritorijoje be jų sutikimo ir nesi- laikant Jungtinių Tautų chartos.

Susitikimas buvo oficialiai uždarytas prie mikrofono pakvietus Jungtinio Amerikos Pabaltiečių Komiteto pirmininką J. Simonsoną. Jis nuoširdžiai padėkojo valdžios pareigūnams, o dalyviai jam pritarė plojimais. Numatoma panašius susitikimus rengti ir ateityje.

ALTO INF.

Alytaus gimnazijos mokytojai, mūsų klasės auklėtojai, vyr. skautininkai

ONAI TARVYDAITEI – ROZNIKIENEI

mirus, reiškiamo užuojautą jos dukros LILIJOS KIZLAITIENĖS šeimai ir kartu liūdime.

Anelė ir Gerardas Juškėnai
Cleveland Heights, Ohio

A. A.

LEONUI LEVECKUI

mirus Toronte, žmonai MAIGAI, VAIKAMS, broliui STEPUI su šeima Floridoje, artimiesiems giminėms reiškiamo užuojautą ir kartu liūdime.

Elena ir Henrikas Andruškos

Kęstutis Pečkus ir prof. dr. Jonas Račkauskas aptarė būsimo archyvo darbus, prieš dr. Pečkui sugrįžtant iš Chicago į Vilniaus Pedagoginį Universitetą. Archyvas bus išvystytas Račkausko vadovaujamame Lituanistikos Tyrimo ir Studijų Centre, viename rinkinyje

sukomplektuojant jau čia turimą gausią mokyklų archyvinę medžiagą bei ją papildant naujais duomenimis. LTSC prašo visų lituanistinių mokyklų vedėjų, mokytojų ir moksleivių mokyklinius dokumentus, nuotraukas ir leidinius, paskirti Švietimo Archyviui.

■ Laiškai Dirvai

Atviras laiškas

LIETUVOS RESPUBLIKOS SEIMO PIRMININKUI ČESLOVUI JURŠĖNUI

Mandagumas, tikriausiai, reikalaujant laišką adresuoti "Didžiai Gerbiamam...", tačiau šitaip negaliu daryti. O kodėl? – suprasite perskaitę šį laišką iki galo.

Stebint Jus pirmininkaujant Seimo posėdžiams, visų pirma krenta į akis Jūsų pabrėžtinai arogantiškumas, beapeliacinis pasitikėjimas savo veiksmų teisingumu, na ir paniekianti šypsena, kad Jūs teikiatės apmesti akimis prieš Jus sėdinčius Seimo narius. Visa tai man primena Jus kaip, savo laiku gerai žinomą, LKP CK lektorių, skaitantį visuomenei paskaitą tarptautinės politikos tema. Ta pati laikysena, ta pati kalbos maniera, tas pat šmaikštavimas liaudiškais posakiais ir tarptautiniais terminais ir tas pat Jūsų išivaizduojamas, betgi labai ir labai tariamas, pranašumas prieš auditoriją.

Nekartą teko klausyti Jūsų paskaitų. Kaip tikriausiai ir Jūs atsimenate, jų turinys dažniausia būdavo tas pat – Amerikos "imperializmo pabaisa", talkinama "vokiškųjų revanšistų" bei "angliškųjų kolonizatorių", kėsiamasi užvaldyti pasaulį, o "taikos balandis" Sovietų sąjunga tvirtai stovi sargyboje ir pasiruošusi kiekvieno momentu duoti triuškinantį atkirtį. Sėdėdavau tose paskaitose, klausydavau nepaprastai išraiškių epitetai ir galvodavau, nejaugi išsilavinęs, aukštąjį mokslą baigęs ir, be abejo, mąstantis žmogus gali taip kalbėti ir su tokio patosu įrodinėti, kad juoda yra balta ir atvirkščiai! Tad savime kildavo klausimas kokie paskaitai verčia taip daryti?

Nenorėdamas Jums matyti vien neigiamą, apmąstiau daugybę variantų, tačiau nežiūrint kiek besistengiau, teradau tik du galimus – fanatizmas arba karjerizmas. Tai labai griežtas

įvertinimas ir dėl to nepaprastai liūdna, nes, kaip teko skaityti literatūroje, filosofai tuos abudu "izmus" rikiuoja į vieną gretą, kadangi, jų nuomone, vienas ir kitas realizuojami pasitelkiant niekšybę!

Taigi, ta "praeities kupura", apie kurią Jūs kalbėjote savo rinkėjams Ignalinoje ar Švenčionyse, nėra paprastas fizinis trūkumas, dėl kurio žmogus negali būti smerkiamas, bet sunki moralinio nuosmūgio našta, kurią, nusimesti deja, labai ir labai sunku.

Ir štai, Seimo pirmininko rinkimai. Jūs siūlomas į šias pareigas. Manau, jog Jūs ir tada jau jautėte ant pečių tą nemalonų nešulį, tačiau Seimo nariams apie jį neužsiminėte ir nebandėte, tuo remdamasis, nuo siūlomų pareigų atsisakyti. Atvirkščiai, į repliką iš salės dešinės, Jūs, veide saldžiarūkštę šypsenėlę palietęs pykčiu, atsakėte, jog kandidatuoti į šias pareigas neatsisakote. Dabar, suprantama, galima teisintis, atseit mane išrinko ir man nieko daugiau neliko, kaip tikrai vykdyti Seimo daugumos valią. Taip, kad Jus išrinko, niekas negali nuneigti, betgi turbūt net darželinukui aišku, kad už Jus balsavę Seimo nariai, greičiausia, ne vienas turi savo, ne mažesnę, o galgi net ir didesnę, "praeities kuprą". Galbūt, visgi tada reikėjo Jums pabandyti pasakyti – "Gerbiami Seimo nariai, nerinkite manęs pirmininku, nes matote kokią "kuprą" aš turiu. Kaipgi atrodys visų akyse Lietuva, jeigu jos Seimo pirmininkas bus žmogus moraliai kuprotas?"

Va, jeigu Jūs būtumėte taip ar panašiai pasakę, tai nežiūrint kokie bebūtų buvę balsavimo rezultatai, aš į Jus kreipdamasis, visada rašyčiau: "Didžiai Gerbiamas

Klaipėdos uostas tuščias. Per 4 valandas praplaukė vienintelis laivas "Nerionas". Uosto vaizdas iš Smiltynės.

Per 4 valandas praplaukė vienintelis laivas "Nerionas". Uosto P. Jogos nuotr.

ponas Juršėnai" ir ateityje rinkimuose, kuriuose Jūs bedalyvuvaumėte, visada balsuočiau už Jus.

Jums gali kilti klausimas, kodėl šį laišką skelbiu išeivijos spaudoje? Tam priežasčių gana daug, bet svarbiausia iš jų yra ta, kad Jūs anksčiau minėtose paskaitose, piešdamas "amerikoniškojo imperializmo siaubą", vienaip ar kitaip užsimindavote ir apie tautiečius, kurių atstovai visus tuos 50 metų atkakliai kovojo, kad Lietuvos laisvės byla nebūtų užmesta į archyvą dūlėti. Nuskambėdavo jų adresu netgi "tautos atplaišų", "fašistiniu pakalikų" ir panašūs epitetai. Dabar gi, Jūs jau gana ilgą laiką darbuojatės aukščiausioje valdžios struktūroje, vykstate į užsienius ir tenai susitinkate su lietuviais, tačiau, kiek žinoma, niekas negirdėjo iš Jūsų netgi atsišaukimo už Lietuvos laisvę ar ko nors panašaus. Tad, kaip Jūs galvojate, ar šitokia laikysena mažina "praeities kupros" turinį, ar jį papildo?

Kada atvykę į Lietuvą tautiečiai klausia, kaip vertinate savo Seimo pirmininką, apgailestaudamas turiu atsakyti, kad jis, greičiausia, vėl fanatiškai vykdo savo partijos valią, nesigilindamas į tai, ar ji sutampa su tautos valia ir ar tai naudinga šaliai.

J. Blaškys

Vilnius, 1994.01.24

Atsiliepkite Panevėžio gimnazistai

Panevėžio Berniukų Gimnazija (dabar vadinama J. Balčikonio gimnazija) savo amžių skaičiuoja nuo 1727 m.

Nepriklausomos Lietuvos dvidešimtmetis – šviečiausias lapas gimnazijos istorijoje, nes jai vadovavo tokie Lietuvai žinomi žmonės. Direktoriai: M. Giedraitienė, J. Balčikonis, J. Yčas, K. Šakenis, kun. Lindė – Dobilas. J. Elisonas, P. Butėnas. Mokytojai: G. Petkevičaitė – Bitė, M. Karaka, J. Zikaras, V. Kairiukštis, P. Puzinas, J. Kaminskas ir kt.

Panevėžio gimnazija paruošdavo savo auklėtinius studijuoti net užsienio aukštosiose mokyklose.

Ruošiantis mokyklos 250-čiui 1972.XII.24 d. buvo atidarytas mokyklos istorijos muziejus, kuriame sukaupta ir toliau kaupiama medžiaga apie gimnazijos praeitį, jos mokytojus ir mokinius.

Deja, skyrius apie mokytojus ir mokinius, pasitraukusius į vakarus ir dabar – su didelėmis spragomis.

Mieli buvę mokytojai ir gimnazistai – es, kviečiame jus atsiliepti. Laukiame jūsų prisiminimų apie mokymosi metus, jūsų tolimesnę veiklą, išsaugotų foto nuotraukų, dokumentų ar kitokios medžiagos (Originalų ar kopijų). Jūsų parašytų

knygų, straipsnių. Norėtume muziejuje turėti jūsų mokyklinės ir dabartinės nuotraukas. Prašytume parašyti apie likimus tų bendraklasių, kitų gimnazistų, jūsų mokytojų, kuriuos pažinojote, kurių nebėra gyvųjų tarpe. Norėtume, kad gimnazijos muziejus būtų šventa vieta, kur saugomas mokytojų – mokinių atminimas, kur rastų atspirties tašką jaunoji mūsų mokytojų ir mokinių karta. Laukiame Jūsų Lietuvoje ir prašome būtinai aplankyti muziejų.

Laukiame atsiliepiant šiuo adresu: Vytautas Baliūnas, J. Balčikonio Gimnazija. Respublikos g-vė Nr. 47, Panevėžys Lietuva 5300.

Pranešame, kad Zenonas Dučmanas mielai sutiko tarpininkauti ir atstovauti gimnazijos istorijos muziejų JAV valstybėse. Galima medžiagą perduoti ir jam, o jis persius gimnazijai. Jo adresas: Zenonas Dučmanas, 29002 Weber Ave. Wickliffe, OH 44092.

Tel. (216) 944-5644.

Vytautas Baliūnas,
J. Balčikonio Gimnazijos
Istorijos Muziejaus vadovas

Skaitykite ir platinkite
DIRVA

GERIAUSIOS SĖKMĖS!

DIRVĄ purenti, kuri atneštų gerus vaisius, neužtenka geros žagrės ir vadovo.

Jai reikia gerų žurnalistų, korespondentų ir visų kitų sričių bendradarbių ir žinovų, kurie ją padaro įdomią, patrauklią ir mielai skaitomą.

Šių dienų skaitytoją sudominti nėra lengva. Demokratijoje egzistuoja kompetencija.

Todėl ir DIRVAI mano linkėjimai yra, kad naujas importas iš Lietuvos ją atnaujins, ir patrauks didelį naujų ir senų skaitytojų būrį.

Šiai naująjai DIRVAI paremti siunčiu čekių sumoje šimto dolerių.

Su pagarba,

Vytautas Šeštokas

Los Angeles, CA.

1994 m. Sausio 28 d.

IŠ LITŲ ISTORIJS

Pirmieji lietuviško lito banknotai buvo atspausdinti Vokietijoje, vėlesni Čekoslovakijoje ir Anglijoje. Ir iki 1924-ųjų cirkuliavo tik popieriniai litai ir centai. Pastarųjų banknotų būta vieno, dviejų, penkių, dešimties, dvidešimties ir penkiasdešimties centų vertės.

Lietuviškos monetos apyvartoje pasirodė tik 1925-aisiais. Visos: bronzinės

1,2,5,10,20 ir 50 centų vertės monetos buvo nukaldintos Anglijoje.

Vėliau, 1936-aisiais Nepriklausomos Lietuvos monetų kalykla buvo įrengta "Spindulio" bendrovės rūsiuose, čia iki 1939-ųjų, tai yra iki II-ojo pasaulinio karo pradžios, buvo kalamos sidabrinės 1,5 bei 10 litų monetos ir žalvariniai centai. Kalyklos patalpos buvo

izoliuotose patalpose prižiūrimi sargybos.

Be to, 1938-aisiais Kauno monetų kalykloje buvo pagaminta apie 100000 vienetų jubiliejinių 10 litų nominalinės vertės monetų su užrašu "Dvidešimt metų nepriklausomybės" ir su prezidento A. Smetonos atvaizdu. Visus monetų projektus sukūrė dailininkas J. Zikaras.

SVEIKINIMAI

Vladas Vjalkas

Sveikinimas, pasisveikinimas labai įprastas reikalas. Net ir gudriausi mokslininkai neatseka kada pradėjome vienas kitam ranką paspausti. Darvino nuomone vaiksčiojome keturiomis. Tai pasisveikinimas buvo labai keblus reikalas. Kurią leteną paduoti. Dabar daug paprasčiau. Sveikinamės su dešine ranka. O kojos paliekamos gal tik atsisveikinant su nepageidaujamu individu. Taigi šiais laikais sveikinamės paduodami ranką ir grakščiai paspausdami.

Yra tokių, kurie paduoda ranką lyg lepšį ir nežinia ką su ja daryti. O kiti taip paspaudžia, kad kelias dienas po to pirštai treška. Tad reikia ieškoti vidurio. Yra labai aukštai išsilavinusių, kurie paėmę damos ranką pabučiuoja ir pažeria keletą komplimentų. Taip sakant prideda. Tokie individai labai gerbiama moterų tarpe. Senovėje klebonams rankas bučiuodavo. Bet dabar pasaulis taip ištvirko, kad net pačiam popiežiui svarsto ar bučiuoti ar ne. Bet damoms rankele pabučiuoti paprotys dar laikosi.

Nepatartina sveikintis su tokio, kuris su tavim jau keli metai nesisveikina. Pro tokį reikia praeiti taip lyg jo nematei. Ypatingas sveikinimų entuziazmas žmones pagauna švenčių metu. Tad net ir uošvėm siunčia pasveikinimus.

Tai lyg būtume aptarę paviršutiniškai sveikinimus ir jų reikšmę. Bet yra dar viena sveikinimų rūšis. Tai sveikinimai parengimuose, minėjimuose, baliuose ir šiaip bent kiek gausesniuose susirinkimuose. Tokio pobuvio rengėjai labai ilgai svarsto, kurį garbingą svečią pakviesti sveikinti, o pro kurį praeiti pro šalį. Bet yra tokių sveikintojų, kurie visokiais legaliais ir nelegaliais būdais išikrapšto į sveikintojų eilę.

Visi žino, kad tai pati nuobodžiausia pobūvio da-

lis. Susirinkusieji gražiai ir mandagiai išslinktų iš salės, jeigu sveikinimai būtų pabaigoje. Bet pabaigoje yra loterija ir pirkusieji bilietus tikisi laimėti. Tad kaip čia apleisi tokią progą išigyti tokį daiktą, kurį galėsi paaugoti sekančiam pobūviui. Tad sveikintojams užleidžiama scena.

Kai kurie patyrę sveikintojai kalba trumpai. Tas sukelia klausytojų entuziazmą. Bet yra tokių, kurie ilgai kalba apie save, apie savo šeimyną ir dar kai ką. Kalba pertraukiama plojimai. Sveikintojas nesupranta, kad tai susirinkusių pageidavimas greičiau baigti. O jis mano, kad jam ploja už gražbilstę. Tada jis taip išsiubuoja, kad nebepajaučia žemės po savo kojom. Dar po vieno plojimo kalbėtojo entuziazmas nebetrubų. Pagaliau, baigus kalbą ir grįžus prie savo stalo, jis sveikinamas už gražią kalbą. O jis nesupranta, kad džiaugiasi jog pagaliau baigė ir bus galima pradėti loteriją. Jis net neišgirdo nepasitenkinimo baimę. Tik namo sugrįžus žmona jam gerokai primena.

"Ir ką tu ten kalbėjai. Nei ši nei tą. Lyg svečiuose valgydamas koldūnus girtum kitos šeiminių patiekalus. Kiek kartų tau sakiau. Surašyk kalbą ir duok man patikrinti".

Sveikintojas nekreipia dėmesio. Baisiausias dalykas pasaulyje, turėti gudresnę žmoną.

"Ar nepastebėjai, kaip mane pažįstami sveikino už gerą kalbą" – nenusileidžia sveikintojas.

"O kaipgi. Žiūrėjai prašančiomis akimis, tai ką gi jie darys? O nusiukė raukėsi ir vienas kitam mikčiojo".

IR APDOVANOJIMAI

Kada vaikas rėkia, tai ir mažai patyręs tėvas žino, ką daryti. Duoda vaikui žaisliuką. Vaikas apsiramina.

kraštovaizdžio vietos, svarbūs įvykiai, šventės. Albume rasime ir lietuviškąją Ameriką: lietuvių bažnyčias, paminklus. Nepaprastai jautrus ir šiltas albumo tekstas, kurį parašė šviesios atminties prof. Česlovas Kudaba.

Kiekvieno albumo kaina po 18 dol. Užsakant paštu reikia pridėti po \$3.00 persiuntimo išlaidoms.

VERTINGI ALBUMAI

Gera proga išigyti inėnisko grožio albumą "Einu per Lietuvą". Tai jau trečioji lietuvių fotomenininko Juozo Polio kelionė per Tėvų žemę.

Anksčiau išleisti albumai – "Gimtoji žemė Lietuva", "Atgimstanti Lietuva".

Naujame albume jau Lietuva pabudus, gražiausios ir brangiausios jos

BALTIC BOOKKEEPING

866 East 185th Street, Cleveland, Ohio 44119

(216) 486-5711

■ Pildo taksus

■ Tvarko finansines apyskaitas

■ Atlieka įvairius finansinius apskaičiavimus

Vytas Apanavičius

Asmeniškai, greitai ir sąžiningai patarnavimas.

**Taksų pildymui nelaukite paskutinės dienos!
Skambinkite 486-5711 VYTUI APANAVIČIUI.**

Kažin ar vaikiškoje pedagogikoje patyręs dabartinis Lietuvos prezidentas. Bet jis puikiai žino kaip nuraminti suaugusius. Tai jis patyrė iš ilgametės komunistinės praktikos. Duok žaisliuką ir liaudis nusiramins.

Tą patyrimą pritaikė ir lietuviškai išeivijai. Ėmė dalinti žaisliukus. Kam vyties kryžių, kam medalį, o kam šiaip sau pagyrimo lapą. Nesvarbu ar užsitarnavę ar ne. Svarbu, kad nustotų zirzti. Išeivijos vaikučiai netik nustojo zirzti, bet su dėkingumu priėmė žaisliukus.

Tarp kai kurių vaikučių kilo mažas ginčelis. Jis gavo medalį, o aš tik popierėlį. Aš vertas daugiau, o jis mažiau.

Apsiraminkite. Gal buvote negerai vaikučiai. Tėvelis geriau žino, kas ką užsitarnavo. O jeigu dar rėksite, tai gal ir rykštę gausite.

Tėvelis geras. Jis atsimena ir tuos pavainikius, kuriuos dešimtmečiais buvo užmiršęs ir išsigynęs. Dabar jo širdis labai pasikeitė. Jis labai geras.

1994 m. Š. AMERIKOS LIETUVIŲ SLIDINĖJIMO PIRMENYBĖS

1994 m. ŠALFASS-gos Alpinistinės Slidinėjimo Pirmenybės įvyks 1994 m. vasario 26 d., Blue Mountain Ski Resort, Collingwood, Ont. (apie 90 mylių į šiaurę nuo Toronto). Vykdo – Toronto LSK Jungtis.

Varžybų pradžia – 10:00 AM. Registracija – nuo 8:30 iki 9:30 AM.

Programa: Slalomas ir didysis slalomas įvairaus amžiaus klasėse – nuo žemiau 10 metų jaunučių iki virš 64 metų veteranų. Galutinė klasifikacija bus nustatyta po dalyvių registracijos termino, atsižvelgiant į užsiregistravusių skaičių.

Dalyvavimas atviras visiems lietuviams slidinėtojams atlikusiems metinę 1994 m. ŠALFASS-gos narių registraciją.

Dalyvių registracija atliekama iki 1994 m. vasario 18 d. imtinai, pas pirmenybių vadovą, ŠALFASS-gos Slidinėjimo Komiteto pirmininką Rimą Kuliavą, šiuo

adresu: Rimas Kuliavas 297 Kennedy Ave., Toronto, Ont. M6P 3C4. Tel: (416)-766-2996. Fax: (416)-760-9843.

Smulkios informacijos prašomos visiems ŠALFASS-gos sporto klubams bei kai kuriems slidinėtojams. Suinteresuoti nepriklausomi slidinėtojai prašomi kreiptis į Rimą Kuliavą ar Vytenį Čiurlionį.

Papildomai registruotis bei informacijas gauti, ypačingai gyvenantiems JAV-se, galima ir pas ŠALFASS Slidinėjimo K-to vicepirmininką Vytenį Čiurlionį, 19755 Upper Terrace Dr., Euclid, OH 44117. Tel. (216)-481-1525. Fax: (216)-943-4485.

ŠALFASS Slidinėjimo kom.

**NEPAMIRŠKITE
ATNAUJINTI
DIRVOS
PRENUMERATĄ**

VASARIO ŠEŠIOLIKTOSIOS LIETUVOS NEPRIKLAUSOMYBĖS ATSTATYMO 76-Ų METŲ MINĖJIMAS CLEVELANDE [VYKS SEKMADIENĮ, VASARIO 13 D.]

9:45 vėliavų pakėlimas prie Laisvės paminklo. Iškilmingos šv. Mišios 10:00 val. Dievo Motinos bažnyčioje. 10:30 val. – Šv. Jurgio bažnyčioje.

IŠKILMINGAS MINĖJIMAS

4:00 val. p.p. – DIEVO MOTINOS PARAPIJOS AUDITORIJOJE

Kalbės Lietuvos Misijos prie Jungtinių Tautų patarėja
GINTĖ DAMUŠYTĖ iš New Yorko

Meninę dalį atliks sol. VIRGINIJA BRUOŽYTĖ – MULIOLIENĖ,
akompanuos muz. ROMA BANDZIENĖ

Įėjimas – \$3 dol. auka išlaidoms padengti, **vaikams veltui.**
Visus lietuvius maloniai kviečiame atsilankyti.

J.A.V. Lietuvių Bendruomenės
Clevelando
Apylinkės Valdyba

Amerikos Lietuvių Tarybos
Clevelando
Skyriaus Valdyba

CLEVELANDE ir apylinkėse

KEGLIAVIMO DRAUGIŠKAS "FRIENDSHIP" TURNYRAS

įvyks Vasario 19 d., 2:30 v.v., Wickliffe Lanes (Euclid Ave. ir E. 305 St.). Prizų įteikimas laimėtojiems ir pobūvis po turnyro įvyks ten pat. Visus norinčius kviečiame dalyvauti. Dėl smulkesnės informacijos skambinkit: A Nagevičiui 845-8848.

PARENGIMAI

1994 M.

- VASARIO 13 d. 4 v. Vasario 16-tos minėjimas Dievo Motinos salėje rengia ALT-as ir Clev. bendr.
- VASARIO 19 d. 2:30 v. Kegliavimo turnyras Wickliffe Lanes (Euclid Ave. ir E. 305 St.).
- VASARIO 20 d. 4 v. Dievo Motinos parapijos auditorijoje popietė su Baliu Gaidžiūnu
- KOVO 5 & 6 d. – Žaibo Dienos Vakarų-loterija "Reverse Raffle", sporto varžybos, etc.
- KOVO 20 d. Dievo Motinos parapijos patalpose Kaziuko Mugė

Federal Savings Bank

PRAŠAU APLANKYTI MŪSŲ BANKĄ

HOME FEDERAL didžiuojasi būdama dalis jūsų apylinkės

Nuo 1911, HOME FEDERAL padėjo tokioms šeimoms kaip jūs gauti geromis sąlygomis paskolas ir patarnavimus finansinėse operacijose.

HOME FEDERAL siūlo šiuos patarnavimus:

- Aukštas palūkanas už santaupas
- Čekių santaupas
- Namų paskolas
- Paskolos namų remontams
- ir kitas paskolas labai palankiomis sąlygomis.

HOME Federal Savings Bank

798 East 185th Street, Cleveland, Ohio

Darbo valandos:

Pirmadienio – ketvirtadienio	9:00 – 4:00
Penktadienį	9:00 – 6:00
Šeštadienį	9:00 – 2:00

Telefonas 529-3059

Rose Marie Balogh, Branch Manager

FDIC INSURED

EQUAL HOUSING LENDER

EUROPA TRAVEL 692-1700

LOWEST AIR FARES
available – worldwide

EXPERTS ON TRAVEL
TO E. EUROPE

passports • visas
prepaid tickets

SERVING OUR COMMUNITY FOR OVER
35 YEARS

"LEADERS IN LOW COST TRAVEL"

atlanta IE, Inc.

AIR CARGO

SIUNTINIAI LAIVU

MAISTO SIUNTINIAI

PINIGŲ PERSIUNTIMAS

VISA TAI GREITAI IR SAUGIAI PRISTATYSIME (LIETUVA,
LATVIJA, ESTIJA, RUSIJA, BALTARUSIJA IR UKRAINA)

2719 West 71 Street, Chicago, IL, 60629
(312)434-2121 ; 1-800-775-SEND

MŪSŲ SKYRIAI:

636 East 185th Str., Euclid, OH, 44119
tel. (216)481-0011

447 Correy Ave, St. Pete Beach, FL, 33706
tel. (813)363-7700

85-17 101 Str., Richmond Hill, NY, 11418
tel. (718)441-4414

JAKUBS AND SON Laidojimo Įstaiga

William J. Jakubs Sr.,
William J. Jakubs Jr.,
Keneth Schmidt ir
Barbara Jakubs Schmidt

Licenzijuoti direktoriai ir balzamuotojai
936 East 185th Street, Cleveland, Ohio 44119
Tel. (216) 531-7770

Laidotuvių koplyčia erdvi, vėsinama
teikianti jaukią atmosferą liūdėsio valandoje.
Didelė aikštė automobiliams pastatyti.

• KOVO 26 d. 7 v.v. Šv. Kazimiero lit. mokyklos choro Pavasarinis koncertas, Dievo Motinos parapijos salėje.

• BALANDŽIO 9-10 d.d. Ateitininkų metinė šventė: šeštadienio vakare VAIDILUTĖS teatro spektaklis, sekmadienį po mišių – Akademija Dievo Motinos parapijos salėje.

• BALANDŽIO 10 d. Atvelykio stalias – Šv. Jurgio parapijos salėje 11:30 ryto.

• BALANDŽIO 17 d. 4 v. p.p. Jungtinio choro Toronto "Volungės" ir "Dievo Motinos" Religinis koncertas, D.M. parapijos šventovėje.

• BALANDŽIO 23 & 24 d. d. Š. Amerikos Lietuvių 1994 m. Jaunučių Krepšinio Pirmenybės Clevelande. Rengia LSK ŽAIBAS

• GEGUŽES 15 d. Aldonos Stempuženės koncertas.

• GEGUŽES 30 d. Memorial day – apeigos – mišios – pusryčiai rengia. Katalikų karo veteranų postas 613 Šv. Jurgio Parapijoje 8:30 ryto.

• BIRŽELIO 12 d. – Tragiškojo Birželio minėjimas. Rengia Pabaltijiečių komitetas.

• LIEPOS 10 d. Clevelando Pensi-ninkų Klubu gegužinė. (Sekmadienį)

• LIEPOS 17 d. Šv. Jurgio para-

pijos gegužinė pradž. 11:30 ryto
Šv. Jurgio sodyboje.

• SPALIO 3 d. Pabaltijiečių vakaras. Rengia Clev Pabaltijiečių komitetas (Lietuviai, latviai ir estai.)

• LAPKRIČIO 13 d. Šv. Jurgio Rudens Festivalis 11:30 – 3:30 p.p.

• GRUODŽIO 24 d. Bendros Kūčios – Šv. Jurgio parapijos salėje pradž. 9:30 v.v.

TAUPOS PRANEŠIMAS:

Trečiadienį, Vasario 16-tą dieną TAUPA bus uždar-
ryta.

Vasario 27 d. 12:00 val.
p.p. įvyks TAUPOS narių
metinis susirinkimas
D.M.N.P. parapijos viršuti-
nėje salėje.

Patarnavimas Jūsų elegantiškam stiliui...

Normandy Party Center

Leiskite mūsų kulinarijos specialistams sukurti puikų
vestuvinį balių ar kitokios paskirties vaišes

585-5850

Skambinkite nemokamai paragauti mūsų maistą!

30310 Palisades Pkwy.

Wickliffe, OH 44092

Pilnas patarnavimas mūsų salėje arba pristatoma į kitas vietas

TAUPA

Lithuanian Credit Union

Lietuvių Kredito Kooperatyvas

767 East 185th Street • Cleveland, OH 44119

481-6677

DARBO VALANDOS

antradienį, trečiadienį ir ketvirtadienį * 9:00 vr – 4:00 pp *
penktadienį * 9:00 vr – 6:00 pp * šeštadienį * 9:00 vr – 12:00 pp *
sekmadienį parapijoje * 11:00 vr – 12:00 pp *
* Kiekviena taupomoji sąskaita federalinės valdžios (NCUA) apdrausta iki \$100,000 *

MATAS REALTORS

NORMLS

Broker RITA MATAS – G.R.I. – state certified
real estate appraiser

2412 CEDARWOOD ROAD
PEPPER PIKE, OH 44124
(216) 473-2530

18021 MARCELLA ROAD
CLEVELAND, OH. 44119
(216) 486-2530

ADV. VYTAS MATAS – teisinis patarėjas

DIRVA

Leidiniai Lietuvoje

PARTIZANINIŲ KOVŲ EPAS

Antanas Dundzila

Partizaninių kovų tematika DIRVOJE keliama nebe pirmą kartą. Tema visiems lietuviams svarbi, reikšminga, brangi.

Apie pusšimtį metų platesnė visuomenė apie partizanų turėjo labai mažai žinių. Tik paskutinio penkmečio bėgyje Lietuvos žemėje ir sovietinio režimo archyvuose slėpta medžiaga išplaukia į paviršių. Tik iš Sibiro grįžę to laikotarpio nuteistieji bei pažemintieji gali viešai kalbėti ir skelbti. Tik dabar tautai nebeprivalu juos vadinti okupanto segiotu banditų vardu. Partizanais išlikę, t.y. nepalūžę, partizanai yra ne banditai, bet mūsų tautos šio šimtmečio herojai.

Ši medžiaga daug kam nemaloni. Pvz., ji nemaloni buvusiems stribams, tardytojams, prokurorams bei buvusio režimo šnipams. Nemaloni okupacijos apologetams, daugeliui dabar atkurtos Lietuvos valdžios pareigūnų. Dabartiniai Lietuvos valdžios vyrai mielai fotografuojasi žuvusiųjų žydu iškilmėse, bet ne savo tautos kovotojų minėjimuose.

Lietuvos politiniuose verpetuose partizanų reikalus gaubia valdžios įstaigų tylą arba, kaip kad net šiuo metu, begėdiškai tšomasi dėl Genocido tyrimo centro vadovybės bei likimo. Tuo tarpu dar laisvai vaikščioja tebegyvi kraštą niokioję ir partizanų nežmoniškais priemonėmis naikinę stribai. Jie tebeauga iš okupacijos laikų užsilikusias pensijas, jie nėra traukiami jokion atsakomybėn ir, kaip matyti iš jų pačių pareiškimų, labai arogantiškai laikosi. Tai užkietėjusio nusi-kaltėlio, recidyvisto bruožas – prasidedantis suminėtuose pavyzdžiuose ir besidriekiantis į šių laikų mafijos siautėjimą karste.

Taigi telieka privačiai iniciatyvai kalbėti apie partizanų. Šios iniciatyvos gretose čia paminėsime kelis leidinius: Juozo Petraškos "Žvilgsnį atgal" (1992, du tomeliai, viso apie 165 psl.), Antaninos Garmutės "Išėjo broliai" (1990, 190 psl.), Clevelande gyvenančio Povilo Pečiulaičio "Šitą paimekite gyvą" (1993, 300

psl.) ir Lietuvos politinių kalinių ir tremtinių sąjungos leidžiamą "Laisvės kovų archyvą" (Nr. 8, 1993, 160 psl.).

Ūkininko sūnus 1916 m. gimęs Juozas Petraška išėjo pradinį mokslą, žemesniąją žemės ūkio mokyklą ir spėjo atsitarnauti Lietuvos kariuomenėje, 1939 m. baigti puskarininkų mokyklą. Antrosios okupacijos metu buvo priverstas slapstyti jau 1944 vasarą. Į organizuojamą partizanų judėjimą Marijampolės apskrityje įsijungė 1945 ir pasirinko Patrimpo slapyvardį. Į bolševikų nelaisvę pateko 1947 rugpiučio 11 d., kai krito partizanų Dainavos apygardos vado Ažuolio (kpt. D. Jėčio) bunkeris Punios šile. Kalintas ir daug kankintas, J. Petraška su dideliais vargais iš Sibiro grįžo 1969.

J. Petraškos prisiminimai apie mūsų dėl Ažuolio bunkerio jau tilpo 1992-X-15 d. DIRVOJE. Šiais laikais vadavietės bunkeris yra atstatytas, jį galima aplankyti. Lankantis, įdomu pasikalbėti su pamiškės gyventojais, kurie mūsų gerai prisimena ir vaizdžiai apie jį kalba. Įsidėmėtina, kad vietovė bunkerio buvo gerai strateginiai parinkta, ten matosi prityrusio kariškio, partizaninių kovų žinovo ranka.

Nežiūrint to, kad autorius nebaigęs gimnazijos, tačiau savo atsiminimus dėsto logiškai, kalba aiškiai. Pasakojami faktai yra tinkamai dokumentuoti – su datomis, vietovių pavadinimais, vardais ir slapyvardžiais.

Atsiminimuose apstu žymių partizanų pavardžių ir bendresnio pobūdžio įvykių, kaip, pvz., miškų košimas ieškant partizanų, partizanų veikla tramdant plėšikus, karinė drausmė, gyvenimas žiemos sąlygose ir t.t.

Skaitant negalima nesi-stebėti, kiek daug autoriui jaunystėje davė apmokymas Lietuvos kariuomenėje ir, konkrečiai tektų spėlioti, puskarininkų mokykla. Skaitant "Žvilgsnį atgal" sunku negalvoti, kad Lietuvos kariuomenė kaimiečiams, į vidurinį mokslą nėjusiems vyrams, buvo nepaprastai gera mokykla. Parti-

zinaudamas J. Petraška buvo net Vaidoto grupės vadu.

Knyga iliustruota nuotraukomis ir partizanų poezija. Antroji jos dalis sukaupta tardymo ir kalinimo, tremties laikotarpiui. Sibiro tremties atsiminimų šiame straipsnyje neliesime.

Juozas Petraška yra gyvas, turėjau progos su juo sveikintis 1993 m. vasarą Alytuje, per partizano Mažyčio, Kazimiero Pyplio, bunkerio kryžiaus šventinimo iškilmes. Tai aukštas, gražiai susenęs Lietuvos sūnus, kurio garbingą galvą puošia metų, partizaninių žygių ir okupanto pragare perneštų kančių išbaltinti žili plaukai.

(Bus daugiau)

Lietuvos Misijos prie JT patarėja

GINTĖ DAMUŠYTĖ

nuo Lietuvos įstojimo į Jungtines Tautas 1991 m., dirba Lietuvos Misijos prie Jungtinių Tautų patarėja. Vadovauja Misijos darbams Pirmame (nusiginklavimo) komitete ir Trečiajame (socialiniai, humanitariniai, žmogaus teisių klausimai) komitete bei kituose JT padaliniuose, kurie rūpinasi vystymosi reikalais, kaip pvz. UNICEF, UN Development Programme. Misijos spaudos atstovė.

Prieš pereinant į Misiją dirbti, 12 metų vadovavo Lietuvių Katalikų Religinės Šalpos padaliniui – Lietuvių Informacijos Centrai. Koordinavo šalpą sąžinės kaliniams, išvystė LIC užsienyje į plačiai pripažintą ir patikimą žinių agentūrą. Užsienio spaudai redagavo ir rašė spaudos pranešimus, vertė į anglų kalbą dokumentus iš Lietuvos. Kalbėjo daugelyje žmogaus teisių konferencijų apie Lietuvos padėtį.

A.P.

Pastaba: Gintė Damušytė pakviesta padaryti pranešimą iškilmingame Vasario 16-sios minėjime Clevelande.

VASARIO 16-OSIOS MINĖJIMAI

JAV LB krašto valdyba skatina visas LB apylinkes rengti vasario 16 dienos minėjimus. KV ruošia įvairią informacinę medžiagą kuri bus išsiųsta LB apylinkėms. Yra ruošiamas KV atliktų darbų lankstynukas ir LB institucijos santraukinis apibūdinimas. Bus atnaujintas ir atspausdintas lankstynukas apie Lietuvą.

PADĖKA

Ona Kreivėnienė, kartu su dukromis Gema, Roma Dambrauskiene su šeima, Terese su vyru Dwaine, pusesere Angele Staškuvienė su šeima, A.†A. Mindaugo žmona Janet su šeima nuoširdžiai dėkojame dalyvavusiems, sūnaus, brolio, pusbrolio ir vyro laidotuvių šv. Mišiose š.m. sausio 5 d.

Visiems išreiškusiems užuojautas, už užprašytas šv. Mišias už

A.A. MINDAUGO KREIVĖNO SIELA

Dėkojame solistei Onutei Pliuškovienei už giedojimą bažnyčioje pritariant vargonais p. Petraičiui.

Ypatinga padėka šv. Andriejaus parapijos klebonui kun. T. Burkauskui už paskutinį patarnavimą ligos metu, laidotuvių šv. Mišias ir maldas šv. Petro ir Povilo kapinėse.

Dideliame skausme pasilikusi šeima

Iš susitikimo su ambasadorium ALFONSU EIDINTU

(Atkelta iš 1 psl.)

Čia glūdi ekonominio atsi-kūrimo esmė, nes be užsienio pagalbos prisikelti bus neįmanoma. Į šį reikalą žiūrima visu rimtumu, šiuo metu skubiai ruošiamas tarp-tautinė investicijų garantijos sutartis su JAV-ėms. Ap-čiuopiamos reikšmės teikti-na Baltijos verslumo fondui (Baltic Enterprise Founda-tion), kurio \$50 mil. kapita-las remtų smulkiają prekybą ir gamybą. Išeivija Ameri-koje čia galėtų daug prisidė-ti, tinkama linkme įtaigoda-ma JAV-ių valdžią. Svarbu suprasti, kad eina kalba apie paramą Lietuvai, nežiūrint, kokia vyriausybė ją šiuo metu valdo. Kalbant apie vyriausybes ir ekonomiką, patirtis parodė, kad rinkimų rezultatai krašte ekonomi-kos reikalų neišsprendžia. Lietuva yra sunkioje būklėje.

Tačiau ekonominiams pa-kilimui Lietuvoje matosi ir skatinančių prošvaisčių: su-mažėjo infliacija, padidėjo gamyba, žaliavų kainos pa-siekė pasaulinį lygį ir įvai-rios įmonės jau įgavo lais-vosios rinkos patirtį. Lietu-va turi didelį ekonominį po-tencialą: naudojant wash-ingtoniečio prof. Kazio Al-meno žodžius, "Lietuva yra pasmerkta geram gyvenimui". Šiam optimizmui yra

ir istorinių duomenų: 1918 – 1923 m. Lietuva irgi sto-vėjo trečioje vietoje už Lat-vijos ir Estijos, bet vėliau šiuos kraštus pasivijo.

1993 gruodžio mėnesį Ambasadorius dalyvavo Vilniuje sušauktame amba-sadorių ir misijų vadovų pa-sitarime. Tai buvo ir val-džiai ir jos atstovams užsie-nyje labai naudingas įvykis. Juo atgaivinta 1923 m. pra-dėta užsienio reikalų tvar-kymo tradicija.

Baigiant reikia pasakyti, kad Ambasadorius savo darbo valandų neskaiciuoja. Tiesa, mačius darbą buvu-sioje Pasiuntinybėje, o vė-liau jau Ambadoje, tai ne naujiena. T. Brazaitis savo straipsnyje rašė, kad šaltojo karo metu Lietuvos intere-sus saugojo Amerikos ne-pripažinimo politika. Mes žinome, kad tai buvo viešas, mums svarbus JAV-ių užsi-angazavimas teisinei ir mo-ralinei laikysenai, kuri, gai-la – pagal valdžių ūpą, bū-davo ir "paminkoma". Ta-čiau dabar tokio aiškaus principo, lyg kokio fizikos dėsnio, neturime. Gi kai Lietuvai aiškiai palankios JAV-ių politikos nėra, tai didelė ir kitokia našta tenka diplomatijai. (1994-II-4)

Waterview Properties
of the Palm Beaches, Inc.

MLS

Ray Staškūnas

LICENSED REAL ESTATE BROKER

11501 Ellison Wilson Road
North Palm Beach, FL 33408
SE Corner of PGA Bridge

407-622-5000
407-626-6562 res.
407-622-5966 fax

FOR YOUR FLORIDA REAL ESTATE NEEDS!!!

CALL 1(800) 369-7355